

শীতকালীন অধিবেশন

কাৰ্যবিৱৰণী

(অসংশোধিত/প্ৰকাশৰ বাবে নহয়)

তাৰিখ : ৬/১২/২০১৯ শুকুৰবাৰ

আজি ইংৰাজী ০৬-১২-২০১৯ তাৰিখে অসম বিধান সভাৰ শীতকালীন অধিবেশন পূৰ্ব নিৰ্ধাৰিত সময় সূচী মতে ৰাতিপুৱা ০৯.৩০ বজাত মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ অধ্যক্ষতাত অনুষ্ঠিত হয়।

সদন আৰম্ভ হোৱাৰ আগমুহূৰ্ত্তত মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ লগতে সন্মানীয় মন্ত্ৰী আৰু বিধায়ক সকলে মহা মানৱ মহাত্মা গান্ধীৰ ১৫০ বছৰীয়া জন্ম জয়ন্তী উপলক্ষে তেখেতৰ প্ৰতিচ্ছবিৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জ্ঞাপন কৰে। শ্ৰদ্ধাঞ্জলি অনুষ্ঠান শেষ হোৱাৰ পিছত ৰাতিপুৱা ০৯.৫০ বজাত সদনৰ কাম আৰম্ভ হয়।

মাননীয় অধ্যক্ষ : সন্মানীয় সদস্য সকল, মন্ত্ৰী সকল আৰু বিৰোধী দলৰ দলপতিকে ধৰি প্ৰত্যেকটো বিধায়িনী দলৰ নেতৃ বৃন্দ। কাৰ্য্য উপদেষ্টা সমিতিত সকলোৰে সন্মতি সাপেক্ষে মহাত্মা গান্ধীৰ ১৫০ বছৰীয়া জন্ম জয়ন্তী উপলক্ষে আজি বিশেষ দিনটোত এটা কাৰ্য্যসূচী সদনৰ ভিতৰত অনুষ্ঠিত কৰাৰ সিদ্ধান্ত লৈছিলো। ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰত্যেকখন ৰাজ্যৰ প্ৰত্যেকখন বিধান সভাই মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শৰে অনুপ্ৰাণিত হৈ কাম কৰি যোৱাৰ স্বার্থত তেওঁৰ ১৫০ বছৰীয়া জন্ম জয়ন্তীত তেওঁক স্মৰণ কৰাৰ বাবে এটা দিন উৰ্চগা কৰিবলৈ সকলোৰে সিদ্ধান্ত লৈছিল আৰু সেইমতে আজি আমি এই দিনটো লৈছিলো। আজি যিহেতু শুকুৰবাৰ গতিকে আমি ১১.৩০ বজালৈকে এই কাৰ্য্যসূচী চলাই নিম্ন বুলি ভাৱিছিলো। মই মোৰ ফালৰ পৰা এটা কথা ক'বলৈ বিচাৰিছো। সদনৰ সকলো কাৰ্য্যসূচী একাধৰীয়াকৈ থৈ তেখেতৰ আদৰ্শ স্মৰণ কৰি সেইখিনি কাৰ্য্যত প্ৰতিফলন কৰাৰ বাবে পুনৰ এবাৰ সংকল্পবদ্ধ হোৱাৰ এক সামান্য প্ৰয়াস এই অনুষ্ঠানৰ দ্বাৰা আমি কৰিছো। সদনৰ নেতা, মুখ্যমন্ত্ৰীকে ধৰি শাসক-বিৰোধী উভয় পক্ষৰ সমূহ নেতৃ বৃন্দই এই কাৰ্য্যসূচী সফল কৰাত আগবঢ়োৱা সহযোগৰ বাবে মই শলাগ লৈছো। গান্ধীজীৰ জন্মৰ ১৫০ বছৰৰ পাছত তেওঁৰ আদৰ্শ আজিও সমাজত কিমান উপযোগী হৈ আছে তাক আমি বিচাৰ কৰাৰ প্ৰয়োজন। যদি আৱশ্যকীয় তাক অনুকৰণ কৰাত আমি কিমান সফল হৈছো আৰু যদি হ'ব পৰা নাই কিয় হ'ব পৰা নাই? আমাৰ দেশত তেখেতৰ প্ৰতি সদায়েই সৰ্ব্বোচ্চ সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰি থকা হৈছে। জাতিৰ পিতা হিচাবে তেখেতক আমাৰ দেশত স্বীকৃতি দিয়া হৈছে। প্ৰতিটো চৰকাৰী-বেচৰকাৰী কাৰ্য্যালয়ত বা অনুষ্ঠানত তেখেতৰ প্ৰতিচ্ছবি মৰ্যাদা সহকাৰে আমি সংৰক্ষণ কৰি আহিছো। তেখেতে দেখুৱাই থৈ যোৱা আদৰ্শ, মূল্যবোধ, তেখেতৰ অমূল্য বাণী আৰু ত্যাগ ২১ শতিকাৰ ভাৰতবৰ্ষত কিদৰে আমি আৰু আজিৰ নৱপ্ৰজন্মই গুৰুত্ব দি আমাৰ দৈনন্দিন কাম-কাজত তাক প্ৰতিফলিত কৰিছো সেয়াই হৈছে মূল প্ৰশ্ন। ১) গণতান্ত্ৰিক ব্যৱস্থাৰ প্ৰতি থকা গান্ধীজীৰ অগাধ বিশ্বাস ২) তেখেতে দেখুৱাই থৈ যোৱা ধৰ্ম নিৰপেক্ষতা, আদৰ্শ ৩) বহুধা বিভক্ত সমাজত অনৈক্যৰ মাজত ঐক্য স্থাপনৰ বাবে গান্ধীজীয়ে চলোৱা প্ৰয়াস ৪) জাতি ভেদ প্ৰথাৰ পৰা উদ্ধলৈ গৈ সমাজৰ প্ৰতিজনকে সম দৃষ্টিৰে বিচাৰ আৰু গ্ৰহণ কৰাৰ গান্ধীজীৰ আদৰ্শ আৰু (৫) সবাতোকৈ শীৰ্ষত মহাত্মা গান্ধীৰ অহিংস আৰু সত্যগ্ৰহৰ বাণী আজিও আমাৰ দেশ ভাৰতবৰ্ষ আৰু আমাৰ ৰাজ্য অসমত উপযোগী হৈ আছে বুলি মই অনুভৱ কৰো। গতিকে এই বিশেষ দিনটোত মই সকলোকে এই কাৰ্য্যসূচীত

অংশগ্রহণ কৰিবলৈ অনুৰোধ জনাম। ইয়াৰ উপৰিও আজি বাবা চাহেব আশ্বেদকাৰৰো মৃত্যু দিৱস। এফালে আমি গান্ধীজীৰ জন্ম জয়ন্তী পাতিছো আৰু আনফালে বাবা চাহেব আশ্বেদকাৰৰ মৃত্যু দিৱস। এই দুয়োজন লোকেই আমাৰ দেশখনৰ এজন হৈছে চালিকা শক্তি আৰু আনজনে আমাক স্বাধীনতা আনি দিলে। সংবিধানখন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত আশ্বেদকাৰৰ যি বৰঙণি সেইটো আজি সকলোৱে স্বীকাৰ কৰিছে। তেওঁলোক য'তেই আছে তাতে শান্তিত থাকক আৰু আমাক আৰ্শ্ববাদ দিয়ক। সেয়ে আমি দুয়োজনৰ স্মৃতিত প্ৰথমতে এক মিনিট সময় ভগৱানৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিম।

..... একমিনিট সময় মৌনতা অৱলম্বন.....

..... ওঁম শান্তি

শ্ৰী চন্দ্ৰ মোহন পাটোৱাৰী, মন্ত্ৰী : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই প্ৰথমতে আপোনাক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো আৰু শাসক-বিৰোধী সকলো সদস্যকে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। যিদিনাখন আমাৰ সৰ্ব্বদলীয় সভা আপুনি অনুষ্ঠিত হৈছিল আৰু তাৰ পৰৱৰ্তী দিনত আপোনাৰ অধ্যক্ষতাত অনুষ্ঠিত হোৱা বি এ চি ৰ সভাত মহাত্মা গান্ধীৰ ১৫০ বছৰীয়া জন্ম জয়ন্তী উপলক্ষে আজিৰ এই দিনটো উৰ্চগা কৰাৰ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা হৈছিল। তাৰবাবে মই আপোনাক বিশেষভাৱে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। আমাৰ তৰফৰ পৰা মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে বক্তব্য ৰাখিব যদিও আপোনাৰ অনুমতি সাপেক্ষে মই দুআষাৰ কথা ক'ব বিচাৰিছো। মই প্ৰথমতে কথাখিনি কোৱাৰ আগত ভাৰতবৰ্ষৰ স্বাধীনতা সংগ্ৰামত অহিংস আন্দোলনৰ দৃষ্টিভংগী লৈ মহাত্মা গান্ধীয়ে ভাৰতবৰ্ষৰ জনসাধাৰণক একত্ৰিত কৰি বৃটিছৰ বিপক্ষে যি গণতান্ত্ৰিক সংগ্ৰাম কৰি ভাৰতবৰ্ষক স্বাধীনতা দিছিল আৰু স্বাধীনতা পোৱাৰ পিছত আমাৰ ভাৰতীয় সংবিধানখন গ্ৰহণ কৰাৰ আগত সংবিধান প্ৰণেতা ভীমৰাওঁ আশ্বেদকাৰৰ যিখিনি সহযোগিতা আৰু বৰঙণি আছিল তাৰ কাৰণে এই দুয়োজন ব্যক্তিক আজি অসম বিধান সভাই সৰ্বসন্মতিক্ৰমে তেওঁলোকক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো আৰু ভগৱানৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাইছো তেওঁলোক য'তেই আছে তেওঁলোকৰ আত্মাই শান্তি লাভ কৰক। তেওঁলোকৰ যি নীতি, দৰ্শন সেই নীতি আমাৰ কাৰণে পাথেয় হওঁক আৰু আমাৰ নতুন প্ৰজন্মকো আজি গান্ধীবাদৰ ওপৰত অনুপ্ৰাণিত কৰক বুলি বিধান সভাৰ মজিয়াৰ পৰা মই আহ্বান জনাইছো। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি কেইটামান পইণ্ট ইতিমধ্যে উল্লেখ কৰিছে যে মহাত্মা গান্ধীৰ অহিংস যি নীতি এই নীতিয়ে গোটেই ভাৰতবৰ্ষতে নহয় গোটেই পৃথিৱীত এটা বিশ্বজনীন সত্য ৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত হৈছে। এই অহিংস নীতিৰে আমি আমাৰ সমাজখন গঢ়িব লাগিব আৰু আগবঢ়াই নিব লাগিব। মহাত্মা গান্ধীৰ এই দৰ্শন গোটেই বিশ্বই গ্ৰহণ কৰিছে আৰু যিদিনাখন গোটেই বিশ্বই মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শক আদৰ্শ হিচাবে ল'ব, মহাত্মা গান্ধীৰ জাতি গঠন প্ৰক্ৰিয়া আৰু সকলোকে একত্ৰিত কৰি সমাজখনৰ পৰা অস্পৃশ্যতা দূৰীকৰণৰ বাবে যি প্ৰয়াস আৰু প্ৰচেষ্টা আছিল এই প্ৰচেষ্টা যিদিনাখন গোটেই পৃথিৱীয়ে গ্ৰহণ কৰিব সেইদিনা পৃথিৱীত আৰু এ কে ফ'ৰ্চী চেভেন তৈয়াৰ নহয়, নিউ ক্লিয়াৰ বাৰ নহয়, তৃতীয় বিশ্বযুদ্ধ পৃথিৱীত নহয় আৰু তেতিয়া পৃথিৱীৰ সকলো মানুহৰে মংগল হ'ব। মই ভাৱো মহাত্মা গান্ধীৰ এই নীতিৰে আমি বিশ্ব বাসীয়ে যিদিনা তেওঁক অনুকৰণ কৰিম, সিদিনা বিশ্ব শান্তি প্ৰতিষ্ঠা হ'ব। ইখন দেশ সিখন দেশৰ মাজত কাজিয়া নাথাকিব আৰু যিখন তৃতীয় বিশ্বযুদ্ধ শীতল ভালে চলি আছে, য'ত মানৱীয়তা ধ্বংস হ'ব, সেই মানৱীয়তা ধ্বংস নহ'ব। সেই

কাৰণে অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, আজি বিধানসভাত মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে বক্তব্য ৰাখিব, House ৰ leader হিচাপে। মই মাত্ৰ দুটামান কথা ক'ব বিচাৰিছো, প্ৰথম কথাটো হ'ল- যিটো Non Violence, এই Non Violence ৰ ক্ষেত্ৰত মহাত্মা গান্ধীৰ যিটো সৰল নেতৃত্ব আছে, ভাৰত বাসীয়ে বহুত ত্যাগ কৰিছে স্বাধীনতা আন্দোলনত। ভাৰত বাসীৰ লগতে অসমবাসীয়েও বহুত ত্যাগ কৰিছে। গতিকে সেই ত্যাগৰ বিনিময়ত অহিংসা আহিছে। এই স্বাধীনতা অহাৰ ক্ষেত্ৰত মহাত্মা গান্ধীৰ যিটো ধৈৰ্য্য, সহনশীলতা, যিদৰে আগবাঢ়ি গৈছিল, সেই ক্ষেত্ৰত আজি আমি স্বীকাৰ কৰিব লাগিব যে যিজনে নিজে সকলো কৰিছে কিন্তু একো লোৱা নাই। সেইটো বহুত ডাঙৰ কথা। ভাতৰবৰ্ষৰ তেনেকুৱা দুজন নেতা আজি আমি স্মৰণ কৰিব লাগিব, এজন হ'ল জয়প্ৰকাশ নাৰায়ণ যিজনে Total Revolution কৰিলে গোটেই ভাৰতবৰ্ষত, যিটো Revolution য়ে আজি ভাৰতবৰ্ষৰ সামাজিক, ৰাজনৈতিক পৰিৱৰ্তন আনিলে। যেতিয়া জয়প্ৰকাশ নাৰায়ণৰ ওচৰলৈ নেতৃত্ব গৈ সুধিছিল যে কি হ'ব? তেওঁ কৈছিল যে মোৰ দায়িত্ব ইমানতে শেষ। মই Total Revolution এটা আনিব বিচাৰিছো আৰু সেইটো মই আনিলো। এতিয়া বাকী দেশ তোমালোকে চলোৱা। নতুন চৰকাৰৰ গঠন হোৱাত তেওঁ কোনো দায়িত্বত নাছিল। গতিকে জয়প্ৰকাশ নাৰায়ণৰ যিটো ত্যাগ সেই ত্যাগৰ অনুসৰণ কৰিছিল মহাত্মা গান্ধীৰ পৰা। মহাত্মা গান্ধীৰ গোটেই ভাৰতবৰ্ষত স্বাধীনতা আনিলে। বৃটিছৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ এখন সংগ্ৰাম কৰিলে। বৃটিছৰ বিৰুদ্ধে সংগ্ৰাম কৰি উঠিও তেওঁ একো নললে। তেওঁ দেশ খনৰ কাৰণে এখন বাম ৰাজ্যৰ সপোন দেখিলে। সেই বাম ৰাজ্যখন গঢ়াৰ কাৰণে আজি সকলো চৰকাৰে সপোন দেখিছে। আজি দেশৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোদী ডাঙৰীয়াৰ চৰকাৰেও সেই সপোন দেখিছে। মাজত কোনো জাতিভেদ থাকিব নালাগে। কোনো ঠেক চিন্তা থাকিব নালাগে। তেওঁৰ যিটো Philosophy, গীতাখনক তেওঁ মূল মন্ত্ৰ হিচাপে লৈ তেওঁ এই আন্দোলনত আগবাঢ়িছিল। গতিকে অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া গীতাখন কোনো ধৰ্মীয় কিতাপ নহয়। গীতাখন হ'ল The way of life. সমাজখন আমি কেনেকৈ চলিম। তেওঁ গীতাখন হাতত লৈ কাষত ৰাখি এই অহিংসাৰ বাণী আগবঢ়াইছিল। তেওঁৰ যিটো চিন্তা চৰ্চা আছিল সকলোৱে আজি গ্ৰহণ কৰা উচিত।

অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, আপুনি জানে Dominique Lapierre আৰু Larry Collins. এ যুটীয়াভাৱে কিতাপ লিখিছিল। সেই কিতাপ বিলাকৰ ভিতৰত এখন হ'ল Freedom at Midnight. সেইখন India ৰ freedom ৰ ওপৰত ৰচনা কৰিছিল, অন্যান্য কিতাপসমূহৰ ভিতৰত 'O Jerusalem' আৰু Paris Burning অন্যতম। Exodus বুলি এখন লিখিছিল। এখন কিতাপ তেওঁলোকে দুয়োজনে একেলগে লিখে তাৰ পিছত Larry Collins এ নিজাকৈ এখন লিখে। সেই কিতাপ খনৰ নাম হ'ল The Fifth Horse Man. Fifth Horse Man Title টো আনিছে Bible ৰ পৰা। তাৰ মূলভাৱটো এনেধৰণৰ- তাত ভগৱানে মানুহক উদ্দেশ্য কৈছে যে পঞ্চম ঘৰটোত কেতিয়াও নুঠিবা। যিয়ে তাত উঠিব তাৰ মৃত্যু হ'ব। এইটোত মহাত্মা গান্ধীৰ প্ৰাসঙ্গিকতা এই কাৰণেই আহিব, যে তাত "Freedom at Midnight" যিখন Larry Collins & Dominique Lapierreয়ে লিখিছিল মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শ প্ৰতিফলিত হৈছিল যদিও তাত নাম উল্লেখ কৰা নাই। তাতে যে পঞ্চম ঘৰটোত নুঠিবা। সেইটো হ'ল মৃত্যু। গতিকে জানি শুনি মৃত্যুক নামাতিবা। কাহিনীটো এনেকুৱা যে আমেৰিকাৰ ৰাষ্ট্ৰপতিক কোনোবাই এটা বোমাৰে আক্ৰমণ কৰিব। উপন্যাসখনত লিখিছে সেই বোমাটো আকৌ Defuse কৰাৰ বাবে কোনোবাই তাত Strong Device উলিয়ালে। এনেকৈ গৈ গৈ এখন Nuclear War ৰ

সৃষ্টি হৈছিল। শেষত Dominique Lapierre য়ে opinion দিছিল যে Actually Nuclear Weapon ৰ দ্বাৰাই সমস্যাটো সমাধান নহ'ব। গতিকে আমি সকলোৱে মিলা প্ৰীতিৰে এখন মানৱ সমাজ গঢ়িব লাগিব। এই আন্তঃজাতিক পৰ্যায়ৰ যিবিলাক লিখক সেই লিখক সকলৰ ওপৰতো আজি মহাত্মা গান্ধীৰ যি আদৰ্শ সেই আদৰ্শই প্ৰভাৱান্বিত কৰিছে। Dominique Lapierre আৰু Larry Collins এ Slum Area বিলাকত বিলাকত গৈ তেওঁলোকে The City of Joy বুলি কলিকতাৰ ওপৰতো লিখিছে। তেনেকৈ Exodus বুলি যিখন কিতাপ আছে, তাত ইজৰাইল আৰু পেলেষ্টাইনৰ মাজত যিখন যুদ্ধ হৈছিল সেইখনৰ ওপৰত লিখিছিল। তাতো অহিংসৰ বাণী তেওঁলোকে আনিছে। গতিকে International Human Community ৰ ওপৰত মহাত্মা গান্ধীৰ যিটো Non Violence Philosophy, এই Philosophy টোয়েই প্ৰভাৱান্বিত কৰিছে আৰু Non Violence যিটো দৰ্শন এই দৰ্শনটো সকলোৱে গ্ৰহণ কৰিছে। সেইকাৰণে মই অলপ আগতেই ক'লো গীতাখনক তেওঁ মূল আদৰ্শ হিচাপে লৈছিল। তেওঁৰ মূল উদ্দেশ্য আছিল আমাৰ মাজত কোনো জাতিভেদ থাকিব নালাগে। প্ৰতিটো জাতি জনগোষ্ঠীক লৈ এখন বৃহত্তৰ সমাজ গঢ়িব লাগে আৰু সকলোৱে মানৱতাৰ সপক্ষে আমি কাম কৰিব লাগে। গীতাৰ ৩ নং অধ্যায়ত ১০ নং শ্লোকটোত তাকেই বৰ্ণনা কৰিছে। তাৰ মূল অৰ্থটো হ'ল যে মই যি কাম কৰি আছো সকলো ব্ৰহ্মাৰ উদ্দেশ্যেহে কৰি আছো আৰু মই যি কাম কৰিম সেই কামতো ব্ৰহ্মাৰ উদ্দেশ্য হ'ব। ব্ৰহ্মাৰ কৰ্ম হ'ব। তাৰ জৰিয়তে সমাজখনৰ উন্নতি হ'ব। গীতাৰ বহুত শ্লোকত মানৱতাৰ কথা জড়িত আছে। অসমৰ ক্ষেত্ৰতো যেতিয়া ব্ৰিটিছৰ Cabinet Mission আহিল, অসমৰ C-Group ত পূৰ্ব পাকিস্থানৰ লগত মিলাই দিছিল তেতিয়া অসমৰ যিসকল কংগ্ৰেছৰ নেতৃবৃন্দ গোপীনাথ বৰদলৈকে আদি কৰি সকলো নেতৃবৃন্দই যেতিয়া মহাত্মা গান্ধীৰ ওচৰলৈ গৈছিল, তেতিয়া মহাত্মা গান্ধীয়ে কৈছিল, অসমে যদি আত্মহত্যা নকৰে অসমক কোনেও মাৰিব নোৱাৰে। অৱশেষত আমি মহাত্মা গান্ধীৰ সেই উদ্দেশ্যৰ প্ৰতি অনুপ্ৰাণিত হোৱাৰ বাবে Grouping ৰ পৰা বাচিলো। আমি ভাৰতবৰ্ষৰ লগত থাকিলো। নহ'লে সেই সময়ত অসমত পূৰ্ব পাকিস্থানৰ লগত ব্ৰিটিছৰ Cabinet Mission য়ে আমাক C-Group ত আমাক পূৰ্ব পাকিস্থানৰ লগত মিলাই দিছিল। মহাত্মা গান্ধীৰ বিষয়ে ক'ব লগা এনে বহুত কথাই আছে। গতিকে অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া তিনিটা কথা মই বিধান সভাত কৈ থওঁ যে, যিদিনা মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শ গোটেই বিশ্বই মানি ল'ব সেইদিনা গোটেই পৃথিৱীত আৰু কোনো যুদ্ধ নহয়। দ্বিতীয় কথাটো হ'ল যে, ভাৰতীয় সনাতন ধৰ্মৰ মূল আদৰ্শ-'একাত্ম মানৱতাবাদ' অৰ্থাৎ প্ৰত্যেকজন মানুহৰ অন্তৰত পৰমাত্মাৰ অংশ ৰূপে আত্মা আছে, ভগৱান আমাৰ প্ৰতিজন মানুহৰ অন্তৰত আছে। গতিকে এই আদৰ্শমতে আজি মই ৰকিবুল হুছেইন ডাঙৰীয়াক যেতিয়া চাম তেতিয়া মই তেখেতক মুছলমান হিচাপে নাচাওঁ। মই ভাৱিম যে ভগৱান মোৰ সন্মুখত আছে। কাৰণ মোৰ ভিতৰত যিদৰে ভগৱান আছে, ঠিক একেদৰে তেখেতৰ ভিতৰতো ভগৱান আছে। এয়াই হৈছে মানৱতাবাদ আৰু ই ভাৰতীয় সনাতন ধৰ্মৰ মূল আদৰ্শ। এই আদৰ্শ যেতিয়া সমগ্ৰ বিশ্বই গ্ৰহণ কৰিব তেতিয়া বিশ্বত আৰু কোনো ধৰণৰ communal কথা, সমাজ বিভাজনৰ কথা উত্থাপন নহ'ব।

তৃতীয় কথাটো হ'ল যে- Indian System of Medicines (ISM) যিটো আমি আয়ুৰ্বেদিক বুলি কওঁ, যিদিনা ইয়াৰ পূৰ্ণ বিকাশ হ'ব সেইদিনা পৃথিৱীত কোনোধৰণৰ কেঞ্চাৰ, এইড্‌চ, এনকেফেলাইটিছ ৰোগত কোনো মানুহৰ মৃত্যু নহ'ব। অধ্যক্ষ মহোদয়, এই তিনিটা কথা ভাৰতীয় দৰ্শনত আছে আৰু সেই কাৰণে ভাৰত চৰকাৰে 'Ayush'- আয়ুৰ্বেদিক, হোমিওপেথিক

আৰু যোগা উলিয়াইছে। এই যোগাৰ মাধ্যমেৰে ববিন শৰ্মাই তেখেতৰ প্ৰথম কিতাপ- ‘The Monk who sold his Ferrari’ খন লিখিছিল। ববিন শৰ্মা এগৰাকী ডাঙৰ উকীল আৰু তেওঁ আমেৰিকাত থাকে। এই কিতাপখন ভাৰতীয় দৰ্শনৰ ওপৰত লিখা হৈছে। আমাৰ সন্মানীয় সদস্যসকলে যেতিয়া এই কিতাপখন পঢ়িব তেতিয়া তেওঁলোকে গম পাব যে আমেৰিকাৰ Julian Mantle নামৰ এগৰাকী উকীলৰ হঠাৎ এদিন নাক আৰু মুখেৰে তেজ ওলোৱাত তেখেতক হস্পিতাললৈ লৈ যোৱা হৈছিল। Mantle ক হস্পিতালত থৈ আহি সকলো নিজৰ কামত ব্যস্ত হৈ পৰিছিল। কেইদিনমান পিছত যেতিয়া হস্পিতালত খবৰ কৰা হৈছিল তেতিয়া গম পাইছিল যে Mantle আৰু নাই। কিন্তু, Mantle য়ে ইতিমধ্যে তেওঁৰ সকলো সম্পত্তি, তেওঁৰ ৰঙা Ferrari গাড়ীখনকো বিক্ৰী কৰি ভাৰত বৰ্ষলৈ আহি কাশ্মীৰৰ মন্দিৰ এটাত পূজা-পাতল কৰি থাকিবলৈ লৈছিল। Mantle য়ে মন্দিৰত গৈ পূজাৰীজনক তিনিটা প্ৰশ্ন সুধিছিল। সেইকেইটা হ’ল- ‘মই কোন হয়, মই ক’ৰ পৰা আহিলো আৰু মই কিয় আহিলো?’ তেতিয়া পূজাৰীজনে কৈছিল যে ইয়াৰ উত্তৰ আমি দিব নোৱাৰো, আমাৰ ওপৰত Sivana valley আছে তাত গ’লে আপুনি ইয়াৰ উত্তৰ পাব। তাৰ পিছত তেওঁ Sivana valley লৈ গৈছিল আৰু তাত তেওঁ গম পালে যে দুশ বছৰ বয়স জীয়াই থকাটো বৃদ্ধাৱস্থা বুলি কোৱা নহয়। গতিকে এই কথাবোৰেৰে উক্ত কিতাপখনত ভাৰতীয় দৰ্শনৰ ওপৰত বৰ্ণনা কৰা হৈছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীৰ ১৫০ বছৰীয়া জন্ম জয়ন্তীৰ বাবে আপুনি বিধান সভাত যি কাৰ্যসূচী ৰাখিছে তাৰ বাবে মই আপোনাক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। মহাত্মা গান্ধীৰ চৰণৰ লগতে ডঃ বি. আৰ. আশ্বেদকাৰৰ চৰণতো কোটি কোটি প্ৰণাম জনাইছো। জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীৰ দৰ্শন গোটেই বিশ্বই এদিন গ্ৰহণ কৰি পৃথিৱীখন আগবঢ়াই লৈ যাওঁক, জাতি-ধৰ্ম আদি সকলোৰে উদ্ধৃত এখন সুন্দৰ সমাজ গঢ়ি উঠক তাৰে কামনা কৰি মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিছো। ধন্যবাদ।

মাননীয় অধ্যক্ষঃ ধন্যবাদ। মই এতিয়া সন্মানীয় সদস্য শ্ৰীযুত তৰুণ গগৈ ডাঙৰীয়াক তেখেতৰ বক্তব্য ৰাখিবলৈ অনুৰোধ কৰিছো।

শ্ৰী তৰুণ গগৈ (তিতাবৰ)ঃ অধ্যক্ষ মহোদয়, পোন প্ৰথমে আজিৰ এই দিনটোত মহাত্মা গান্ধীৰ ডেৰশ বছৰীয়া জন্ম জয়ন্তী উপলক্ষে তেখেতক শ্ৰদ্ধা জনোৱাৰ উপৰিও তেখেতৰ আদৰ্শৰে যাতে আমি অনুপ্ৰাণিত হ’ব পাৰো সেই উদ্দেশ্যৰে আজিৰ যি কাৰ্যসূচী ৰখা হৈছে তাৰ বাবে মই আপোনাক ধন্যবাদ জনাইছো। লগতে, আজি যিহেতু আমাৰ ভাৰতৰ সংবিধান ৰচোতা ডঃ বি. আৰ. আশ্বেদকাৰৰ মৃত্যু দিৱস, গতিকে দুয়োজনাকো শ্ৰদ্ধা জনাবলৈ পাই আমি গৌৰৱান্বিত হৈছো। ডেৰশ বছৰ আগতে যি মোহন দাস গান্ধীৰ জন্ম হৈছিল সেই দিনটো পৃথিৱীত সদায় স্মৰণীয় দিন হৈ থাকিব। তেতিয়া আমি হয়তো ভৱা নাছিলো যে এনে এজন ভাৰতবৰ্ষত মহাত্মাৰ জন্ম হ’ব কিন্তু তেখেতৰ মহান আদৰ্শৰাজিৰ বাবে গোটেই ভাৰতবৰ্ষত তেখেত মহাত্মা আৰু জাতিৰ পিতা হিচাপে পৰিচিত। আজি ২১ শতিকাত বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তি বিদ্যাই যিধৰণে আগবাঢ়িছে সেই সময়তো কিন্তু মহাত্মা গান্ধীৰ প্ৰাসংগিকতা দিনে দিনে বাঢ়ি যোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে। আইনষ্টাইনে এবাৰ কৈছিল যে এশ বছৰ পিছত হয়তো মানুহে ভাবিব নোৱাৰিব যে মহাত্মা গান্ধী বুলি এজন সাধাৰণ মানুহ আছিল। কাৰণ যি বিশুদ্ধ মন, ত্যাগ, আদৰ্শ, মানৱতা, সত্য অন্বেষণ আদি গুণেৰে তেখেত অভিহিত আছিল তেনে এজন মহাপুৰুষ পৃথিৱীত বৰ কম। এই কথা সকলোৱে উপলব্ধি কৰিছে। আজি পৃথিৱীত সংঘাত, দ্বন্দ-কাজিয়া, যুদ্ধৰ অৱসান ঘটাবলৈ হ’লে আমি কেৱল গান্ধীকেই অনুসৰণ কৰিব লাগিব

আৰু সেইটোৱেই হৈছে অহিংসাৰ পথ। আজিৰ ২১ শতিকাত আমাৰ মাজত নানা ভেদা-ভেদ, জাতি-ধৰ্ম লৈ বিভিন্ন সংঘাত আছে। সেয়েহে, আজি আমি মহাত্মা গান্ধীৰ **relevance** লৈ আছে। অলপতে পাটোৱাৰী ডাঙৰীয়াই কোৱাৰ নিচিনাকৈ আমাৰ বকিবুল হুছেইন ডাঙৰীয়াক আমি নিজৰ বুলি ভাবিব লাগিব। কোনোৱে তেখেতক বাংলাদেশী বুলি ক'ব বিচাৰে। আমি এনেধৰণৰ ভাৱৰ যদি পৰিত্ৰাণ নকৰো তেন্তে আজি আমি এই জন্মজয়ন্তী পালন কৰি বিশেষ কিবা লাভ হ'ব বুলি মই নাভাৱো। কিন্তু তথাপিও আমাৰ পাটোৱাৰী ডাঙৰীয়াই কোৱাৰ নিচিনাকৈ আজি যাতে নতুন যুৱ চাম মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শৰাজিৰে অনুপ্রাণিত হয় তাৰ বাবে পদক্ষেপ ল'ব লাগিব। আমি যিমানেই যি নকওঁ কিয়, আমি যি ভুল কৰিছো তাৰ বাবে এতিয়াও সংঘাত কৰি থাকিব লগীয়া হৈছে। গতিকে নতুন চাম যুৱকক মহাত্মা গান্ধীৰ মহান আদৰ্শৰে অনুপ্রাণিত কৰাৰ বাবে চেষ্টা কৰিব লাগিব। মহাত্মা গান্ধীৰ এটা সম্ভ্ৰান্ত আৰু **conservative** পৰিয়ালত জন্ম হৈছিল। কিয়নো তেখেতৰ তেৰ বছৰ বয়সতে বাল্য বিবাহ হৈছিল। কিন্তু তেনে পৰিয়ালত জন্ম গ্ৰহণ কৰাৰ পিছতো তেখেতে অন্যাৰ বিৰোধিতা কৰা দেখিবলৈ পাওঁ। গান্ধীজীৰ মাতৃয়ে যেতিয়া কাম কৰা মানুহক অস্পৃশ্য হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিছিল, সেইটো তেখেতে সমৰ্থন কৰা নাছিল। এনে অপমানজনক ব্যৱহাৰে তেখেতৰ মনত আঘাত দিছিল। দলিত বা মুছলমান সকলক কৰা অন্যায়ে তেখেতৰ সৰু কালতে বিদ্ৰোহী মনটো জগাই তুলিছিল। তেখেতৰ সম্প্ৰদায়টোও **conservative** আছিল আৰু সেয়েহে তেখেতে বেৰিষ্টাৰ পঢ়িবলৈ যোৱাত বিৰোধিতা কৰিছিল। কিন্তু তেখেতৰ দেউতাকে বিচৰা অনুযায়ী উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে সাত সাগৰ তেৰ নদী পাৰ হৈ যোৱা বাবে মই ভাৱো তেখেতৰ দৃষ্টি-ভংগী বহল হ'ল আৰু ভাৰতবৰ্ষলৈ আহি তেখেতে বেৰিষ্টাৰ কৰিছিল আৰু বেৰিষ্টাৰ হিচাপে ভাল কাম কৰিছিল। যেতিয়া দক্ষিণ আফ্ৰিকাত আমাৰ প্ৰবাসী ভাৰতীয় সকলৰ ওপৰত অন্যাৰ হৈছিল, তেতিয়াই তেখেতক মাতি পঠাইছিল। সেই লোকসকলৰ হৈ সেই সময়ত বৃটিছ সাম্ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে সংগ্ৰাম কৰিবলৈ বা তেওঁলোকৰ কেচ সমূহ ল'বৰ বাবে। প্ৰবাসী সকলৰ সেই দুঃখ-দুৰ্দশা বা তেওঁলোকৰ অন্যাৰ-অবিচাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিবৰ বাবে তেখেতে দক্ষিণ আফ্ৰিকালৈ গৈছিল। এইটোৰ দ্বাৰা এইটোৱে বুজাব খুজিছো যে পৃথিৱীৰ সকলো ভাৰতীয়কে তেখেতে কিমান শ্ৰদ্ধা কৰিছিল। ভাৰতীয় সকলৰ লগত হোৱা অন্যাৰ-অবিচাৰৰ বিৰুদ্ধে সংগ্ৰাম কৰিবলৈ দৃঢ় প্ৰতিজ্ঞা আছিল। তেওঁ যি সংগ্ৰাম আৰম্ভ কৰিছিল, অসহযোগ আন্দোলনেই হওঁক বা অহিংসাই হওঁক, এই যুদ্ধৰ প্ৰথম যুদ্ধ ক্ষেত্ৰ বা কৰ্মস্থান আছিল দক্ষিণ আফ্ৰিকা। সেয়েহে দক্ষিণ আফ্ৰিকাই কয় যে আপোনালোকৰ তাৰ পৰা তেখেতে মোহন দাস কৰমচান্দ গান্ধী হিচাপে আহিছিল। কিন্তু আমি দক্ষিণ আফ্ৰিকাই ভাৰতবৰ্ষক মহাত্মা হিচাপে দান দিলো। দক্ষিণ আফ্ৰিকাত সেই সময়ত যিসকল প্ৰবাসী ভাৰতীয় আছিল, তেখেত সকলক একগোট কৰি বৃটিছৰ বিৰুদ্ধে অসহযোগ আন্দোলন আৰম্ভ কৰিছিল। ভাৰতত ঘূৰি অহাৰ পিছৰ পৰাই তেখেতে সদায় বৃটিছ সকলৰ বিৰুদ্ধে সংগ্ৰাম কৰি ভাৰতৰ স্বাধীনতাৰ বাট মুকলি কৰি ভাৰতৰ সন্মান ঘূৰাই আনিবৰ বাবে চেষ্টা কৰিছিল। তেখেত সৰুৰেপৰাই ধীৰ-স্থিৰ আছিল। ভাৰতবৰ্ষত সেই সময়ত কংগ্ৰেছ দল আছিল। যিটোক সেইসময়ত ইলাইট বুলি কোৱা হয়। যিটো কেৱল শিক্ষিত সমাজৰ মাজত আৱদ্ধ আছিল। সৰ্বসাধাৰণ মানুহৰ মাজত জাতীয়তা বোধৰ ভাৱ নাছিল। সেয়েহে তেখেতে বুজিছিল যে বৃটিছ সাম্ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে হওঁক বা যিকোনো সমস্যাৰ সমাধান কৰিবলৈ হ'লে আমি যদি জনসাধাৰণক উৎসাহিত বা অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব নোৱাৰো, সেই জাতীয়তাবাদ যদি গঢ়ি তুলিব নোৱাৰো, তেতিয়াহ'লে এই বিশাল বৃটিছ সাম্ৰাজ্যক পৰাস্ত কৰিব নোৱাৰো। এতিয়ালৈকে পৃথিৱীত যিমান স্বাধীনতা সংগ্ৰাম হৈছে তাৰ

বেছিভাগেই হিংসাত্মক আছিল। কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে তেওঁ অহিংসৰ পথ লৈছিল। যাৰ বাবে তেখেত পৃথিৱীত মহাত্মা হিচাপে পৰিগণিত হৈছিল। অহিংসৰ পথেৰে গৈ এটা শক্তিশালী শত্ৰুকো যে পৰাজিত কৰিব পাৰি তেখেতে তাকেই ভাৰতবৰ্ষত প্ৰমাণ কৰিছিল। সেইবাবে ভাৰতবৰ্ষৰ নিচিনা এখন দেশত য'ত বিভিন্ন জাতি-জনজাতি, বিভিন্ন ভাষাৰ লোক আছে আৰু ইয়াত ধৰ্মৰো সংঘাত আছে। আজি এনে এখন ভাৰতবৰ্ষক একগোট কৰি বৃটিছ সাম্ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে সংগ্ৰাম কৰাটো সহজ নাছিল। কিন্তু তেখেতে ভাৰতবৰ্ষৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ ঘূৰিছিল আৰু অসমলৈও আহিছিল য'ত বিভিন্ন ভাষাৰ লোক আছিল আৰু তেওঁলোকৰ মাজত সংঘাত আছিল। সেইসকল লোকক বৃটিছৰ বিৰুদ্ধে ঐক্যবদ্ধ কৰি বৃটিছৰ বিৰুদ্ধে সংগ্ৰাম কৰিবলৈ তেখেতে আহ্বান জনাইছিল আৰু সংগঠন কৰিছিল। কংগ্ৰেছৰ যিটো আন্তঃগাঁথনি আছিল সেইটো সম্পূৰ্ণ সলনি কৰিছিল। কংগ্ৰেছ দলটো আগতে ইলাইট শিক্ষিতসকলৰ মাজত সীমাবদ্ধ আছিল। সেইটো সৰ্বসাধাৰণৰ মাজত আনিছিল। অসমতো আমি জানো যে তেখেতৰ আহ্বানত কিমান মানুহ শ্বহীদ হৈছিল। কুশল কোঁৱৰেই হওঁক, কমলা মিৰিয়েই হওঁক, ভোগেশ্বৰী ফুকননীয়েই হওঁক বা কনকলতাই হওঁক অসমৰ চুকে-কোণে সকলো ঠাইতে স্বাধীনতা সংগ্ৰামী আছিল। মই বাহিৰৰ কথা কোৱা নাই, অসমৰ কথাই কৈ আছে। সেয়েহে গোপীনাথ বৰদলৈ, তৰুণৰাম ফুকন, নবীন চন্দ্ৰ বৰদলৈ, ফকৰুদ্দিন আলী আহমেদ, বিষ্ণুৰাম মেধি, মহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰীকে আদি কৰি এই মহান নেতাসকলক কোনে তৈয়াৰ কৰিছিল? আজি যদি চোৱা হয়, অসমৰ বিধান সভাৰ অধ্যক্ষ সকল কোন আছিল? কুলধৰ চলিহা, দেৱেশ্বৰ শৰ্মা, মহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী আদিকে ধৰি আমাৰ অসমৰ বহুতো অধ্যক্ষ আৰু অসমৰ বিধায়ক মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শৰে অনুপ্ৰাণিত আছিল। যোৰহাট, গোলাঘাট, শিৱসাগৰ, ধুবুৰী, বৰপেটা আদি অঞ্চলৰ বেছিভাগ বিধায়কেই সেইসময়ত মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শত অনুপ্ৰাণিত হৈ স্বাধীনতা সংগ্ৰামত যোগ দিছিল। নবীন চন্দ্ৰ বৰদলৈৰ ঘৰত বিদেশী কাপোৰ জ্বলাই দিয়া হৈছিল। এই সকলোবোৰ উদাহৰণ আজি আছে। শৰণীয়াত কস্তুৰবা গান্ধীৰ যিখন আশ্ৰম আছে, তাত মহাত্মা গান্ধী আহিছিল। হিন্দু, মুছলিমৰ সংঘাত তেতিয়াও আছিল আৰু আগতেও আছিল আৰু তেওঁ এটা কথা সদায় গুৰুত্ব দিছিল যে আমি হিন্দু-মুছলিমৰ মাজত সদায় মিলন আনিব লাগিব আৰু দলিত সকলক কৰা অন্যায়ে, যিটোক অস্পৃশ্য বুলি কয় সেইটো আঁতৰাব লাগিব। তেওঁ সূতাকো অতি গুৰুত্ব দিছিল যাতে আমি অৰ্থনৈতিক ভাৱে আমি স্বাৱলম্বী হ'ব পাৰো। ভাৰতবৰ্ষৰ স্বাধীনতা আন্দোলনৰ আগত হিন্দু, মুছলিমৰ সংঘাত আছিল আৰু এই সংঘাত ৰোধ কৰিবৰ বাবে তেওঁ অশ্বেষণে কৰিছিল। তেখেতৰ কথাটো আছিল যে সত্য আৰু যিটো means হয়, সেইটো যাতে correct means হয়। তেখেতে যিকোনো উদ্দেশ্য সফল কৰিবৰ বাবে means টো সত্য আৰু অশ্বেষণ বুলি ভাৱিছিল। যিটোক Purity of mind. বুলি কয়। সেইটো তেখেতে সকলো সময়তে ভাৱিছিল। তেওঁ সকলো সময়তে “গীতা”ৰ কথা কৈছিল। “গীতা”ই সকলোকে সমান চকুৰে চাবলৈ কয়। তেখেতে “বাইবেল” আৰু “কোৰাণ” কো সমানে শ্ৰদ্ধা কৰিছিল। সেয়েহে তেখেতক আমি ধন্যবাদ দিছো। আজি কিছুদিন আগতে বৰপেটা সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰে “কোৰাণ” খন যেতিয়া মূৰত লৈ গৈছিল, মই তেতিয়া কৈছিলো যে তেওঁ মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শ পালন কৰিছে। এইটোৱেই হ'ল মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শ যে আমি সকলো ধৰ্মক সমভাৱে চাব লাগে। যিহেতু আমি ধৰ্মনিৰপেক্ষ দেশত থাকো। আজি সেই ধৰ্মনিৰপেক্ষতাৰ কথা মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়েও কৈ আছে। আজি আমি যদি সকলো ধৰ্মকে সমান চকুৰে নাচাওঁ তেতিয়াহ'লে দেশৰ ঐক্য-সংহতি ৰক্ষা কৰাত ব্যৰ্থ হ'ম। সেয়েহে সেই কথাটো মহাত্মা গান্ধীয়ে সদায় বুজিছিল। দেশৰ বিভাজন এই কাৰণেই হৈছিল যে আমি

হিন্দু আৰু মুছলিমক এক কৰিব নোৱাৰিলো। ইয়াৰ বাবে মই কাকো দোষাৰোপ কৰিব খোজা নাই। মহাত্মা গান্ধীয়ে শেষ মুহূৰ্তলৈকে সকলো প্ৰচেষ্টা কৰিছিল। যিহেতু আমি হিন্দু-মুছলিম দুয়োটা ধৰ্মকে এখন টেবুললৈ আনি বা এখন ৰাষ্ট্ৰত সকলোকে সমান সুবিধা দিয়াৰ আশ্বাস দিয়া স্বত্বেও যি কাৰণতেই সেইটো সফল নহ'ল। ইয়াত মিলা-প্ৰীতি কৰোৱাৰ যিটো প্ৰচেষ্টা চলাইছিল তাক কৃতকাৰ্য্য নোহোৱাত আজি দুখন ৰাষ্ট্ৰত পৰিগণিত হৈছে। আমি জানো যে স্বাধীনতা সংগ্ৰাম সংগ্ৰামত মহাত্মা গান্ধীয়ে কিন্তু সকলোৱে সদায় যিটো **purity of means** বুলি কয়, সেয়েহে এবাৰ যেতিয়া টোৰিটোৰাত বৃটিছ বিষয়া সকলক আমাৰ সত্যাগ্ৰহী সকলে তেওঁলোকক হত্যা কৰিছিল তেতিয়া তেওঁ আন্দোলনেই বন্ধ কৰি দিছিল। তেওঁৰ নিজৰ কংগ্ৰেছৰ আন্দোলন যিহেতু আমাৰো সত্যাগ্ৰহীয়ে হওঁক বা আন্দোলনকাৰীয়ে যেতিয়া হত্যা কৰিছিল তেতিয়া নিজেও তেওঁ কেতিয়াও পাপীক ঘৃণা কৰিব কোৱা নাছিল। পাপকে তেওঁ ঘৃণা কৰিবলৈ কৈছিল। তেখেতে কোৱা ৰাম আৰু আজি কিছুমানে কোৱা ৰাম একে নহয়। তেখেতে কৈছিল যে মই ৰামক **prayer** কৰো, কিন্তু মোৰ ৰাম এই অযোধ্যাৰ ৰজা দশৰথৰ পুত্ৰ ৰাম নহয়, মোৰ ৰাম জন বেলেগ তেওঁ নিজেই কৈছে যে **The Rama of our prayers, is not the son of Dasaratha, the king of Ayodhya. He is the eternal, the unborn, the one without a second. Him alone I worship. His aid along I see, and so should you. He belongs equally to all.** আমিও ভাবো যে ৰাম ইয়াতো আছে, ৰাম কেৱল অযোধ্যাতে জন্ম হোৱা নাই। আমিটো সকলোৱে ৰাম কওঁ, এতিয়াহে মাজে মাজে ওলাইছে যে অযোধ্যাত থকা জনেহে ৰাম। আমি ইয়াত থকা জন ৰাম নহয় নেকি? মই ভাবো যে সেই **equally to all.** আজি আমি জানো যে তেওঁ দেশখনক কিমান ভাল পাইছিল স্বাধীনতা সংগ্ৰামত তেখেতে কেনেভাৱে নেতৃত্ব দিছিল, জেললৈও গৈছিল আদি নানান ধৰণৰ আজি যদি চাবলৈ যাও ১৯৪০ত **do or die** সেই ধৰণৰ তেখেতে সংগ্ৰাম কৰিবলগীয়া হৈছিল আৰু যাৰ কাৰণে সেই সময়ত বৃটিছে তেখেতক কিমানবাৰ জেললৈও পঠিয়াইছিল। এই সকলো বিলাক বুৰঞ্জীত লিখা আছে, আৰু যাৰ ফলত অকল স্বাধীনতাই নহয়, আজি দেশখন স্বাধীনতাৰ শেষ মুহূৰ্তলৈ তেখেতে কিন্তু দেশৰ নেতৃত্ব দি আছিল। কংগ্ৰেছৰো তেখেতে নেতৃত্ব দি আছিল। শেষ মুহূৰ্তলৈকে তেওঁ কংগ্ৰেছক নেতৃত্ব দি আছিল আৰু সকলো সময়তে তেখেতে এটাৰ ওপৰতে গুৰুত্ব দিছিল। দুৰ্ভাগ্যৰ বিষয় যে সেইজন মানুহ যি জনে অনশনো কৰিছিল, নোৱাখালিলৈ গৈছিল। কেৱল নোৱাখালিয়েই নহয়, ভাৰতবৰ্ষৰ বিভিন্ন ঠাইত য'ত সংঘাত হৈছিল। আমি জানো যে স্বাধীনতাৰ আগে আগে **Communal Riots** সকলোতে হৈছিল। হিন্দু সকলৰ ওপৰত কেনেদৰে অত্যাচাৰ হৈছিল। ঠিক মুছলমান সকলৰ ওপৰত কেনেদৰে অত্যাচাৰ কৰিছিল সেই ঘটনা ভাৰতবৰ্ষৰ বুৰঞ্জীত সদায় কলা দিন হিচাপে থাকিব। কিন্তু আজি মহাত্মাগান্ধীৰ প্ৰচেষ্টাত তেখেতে নোৱাখালিত অনশন কৰিছিল বিভিন্ন ঠাইত গৈ অনশন কৰিছিল, ফলত বহুত ঠাইত তেওঁ সমস্যাৰ সন্মুখীন হৈছিল। কিন্তু দুৰ্ভাগ্যৰ বিষয় যিখন ভাৰতবৰ্ষত মহাত্মাগান্ধীৰ জন্ম হৈছিল, সেই ভাৰতবৰ্ষতে মহাত্মা গান্ধীত হত্যা কৰা নাথুৰাম গদচেৰো এই ভাৰতবৰ্ষতেই জন্ম হৈছিল। যাৰ ফলত আমি মহাত্মা গান্ধীৰ নিচিনা এজন জাতিৰ পিতাক হেৰুৱাব লগা হ'ল। আমাৰ প্ৰশ্ন আহিছে নাথুৰাম গদচে কিয় তেখেতক মাৰিলে? ব্যক্তিগত ভাৱেতো একো শত্ৰুতা হ'ব নোৱাৰে, তেওঁৰ লগত কি শত্ৰুতা হ'ব পাৰে মহাত্মা গান্ধীৰ। কিন্তু এই ধৰ্মৰ যিটো বিষাক্ততা। সেই বিষাক্তই তেওঁক অনুপ্ৰাণিত কৰিছে। সেই বিষাক্ত আজিও একেবাৰে শেষ হৈ যোৱা নাই। সেই বিষাক্ত আছে। সেই বিষাক্ত দূৰ কৰিব লাগিব। সেই বিষাক্ত দূৰ

কৰিবলৈ যাওঁতে কোনোবাই হয়তো বেয়া পাব পাৰে।

মাননীয় অধ্যক্ষ : আমি চমু কৰিম নেকি অকণমান ?

শ্ৰী তৰুণ গগৈ (তিতাবৰ) : আজি সংসদতো আনকি ক'বলগীয়া হৈছিল নাথুবাম গদছে দেশভক্ত।
তেতিয়া হ'লে মহাত্মা গান্ধী কি? দেশৰ ধ্বংসকাৰী নেকি? যি হওঁক মই নকওঁ। শেষত মই এটা
কথা কওঁ আমি সকলোৱে যাতে আমাৰ যিটো ৰঘুপতি ৰাঘৱ আছে, যে

ৰঘুপতি ৰাঘৱ ৰাজা ৰাম,
পতিত পাবন সীতা ৰাম।
সীতা ৰাম জয় সীতা ৰাম
ভাজপিয়াৰেটো সীতা ৰাম
ঈশ্বৰ আত্মা তেৰে নাম।
সবকো সন্মতি দে ভগৱান।।

এইটো যদি আমি পালন কৰো নিশ্চয় অসম সুন্দৰ হ'ব। ভাৰত সুন্দৰ হ'ব।

মাননীয় অধ্যক্ষ : ধন্যবাদ। পাৰিলে ১৫ মিনিটকৈ ল'লে ভাল হ'ব। এতিয়া শ্ৰী প্ৰফুল্ল কুমাৰ মহন্ত

শ্ৰী প্ৰফুল্ল কুমাৰ মহন্ত (বঢ়মপুৰ) : মাননীয় অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, আপোনাৰ উদ্যোগত অসম
বিধান সভাই মহাত্মা গান্ধীৰ ১৫০ বছৰীয়া জন্মজয়ন্তী উদ্‌যাপন কৰাৰ কাৰণে কাৰ্য্যসূচী লোৱাৰ
কাৰণে, মই আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপনকৰিছো। মহাত্মা গান্ধীয়ে কৈছিল— *There is no such
thing as "Gandhism" and I do not want to leave any sect after me. I
do not claim to have originated any new principle or doctrine. I
have simply tried in my own way to apply the eternal truths to our
daily life and problems. The opinions I have formed and the conclu-
sions I have arrived at are not final. I may change them tomorrow. I
have nothing new to teach the world. Truth and non-violence are as
old as the hills.*" Mohandas Karamchand Gandhi. গান্ধীজীৰ জন্ম হৈছিল ২
অক্টোবৰ ১৮৬৯ চনত পোৰবন্দৰত। তেতিয়া আছিল *Kathiawar Agency, British Rule
India* আৰু গান্ধীজীৰ পিতাক কৰমচান্দ গান্ধী তেওঁ এজন নৈষ্ঠিক মৰ্দান বনিয়া আছিল, আৰু
তেওঁ দেৱান নিযুক্ত হৈছিল পোৰবন্দৰত প্ৰথম। দেৱানক তেতিয়া মুখ্যমন্ত্ৰী বুলি কোৱা হৈছিল।
তেওঁ ধুনীয়াকৈ সেই অঞ্চল বিলাক শাসন কৰাৰ উপৰিও অলপ দিন পিছত বৃটিছৰ ৰাজকোটত
তাত বৃটিছ চৰকাৰে এজেঞ্চি বহুৱাইছিল, আৰু তেওঁ আহিল ৰাজকোটত দেৱান হিচাপে, আৰু
ৰাজকোটত তেওঁ ভালধৰনে *Administration* চলাইছিল, যাৰ কাৰনে বৃটিছে তেওঁক প্ৰশংসা
কৰিছিল। মহাত্মা গান্ধীক তেওঁৰ বৰঙণিৰ কাৰণে কোৱা হৈছিল বাপুজী বা গান্ধীজী। গুজৰাটী
ভাষাত বাপু মানে হৈছে পিতা বা ফাদাৰ আৰু গান্ধীজী হৈছে মহান ব্যক্তি গতিকে মহাত্মাগান্ধীক
সকলোৱে বাপু বুলি মাতিছিল। পিছত গোটেই ভাৰতবৰ্ষই তেওঁক বাপু বুলি ক'বলৈ লৈছিল। মহা
মানৱ মহাত্মাগান্ধীয়ে এখন আত্মনিৰ্ভৰশীল ভাৰতবৰ্ষ বিচাৰিছিল, আৰু সেই কাৰণে চড়খাৰ প্ৰৱৰ্তন
কৰিছিল। অৰ্থাৎ কপাহৰ পৰা সূতা নিজে কাতিব লাগিব, কাপোৰ নিজে বোব লাগিব আৰু সেই
কাপোৰ পিন্ধিব লাগিব। গতিকে স্বাৱলম্বী হোৱাৰ যি নিদৰ্শন মহা মানৱ মহাত্মা গান্ধীয়ে দেখুৱাইছিল
সি আজিও সকলো ভাৰতীয়ৰ কাৰণে অনুপ্ৰেৰণীয়। মহামানৱ মহাত্মা গান্ধীৰ যিটো স্কুলীয়া জীৱন
শৈশৱ কাল, শৈশৱ কালটোত তেওঁ বৰ *Meritorious student* নাছিল, বা একেবাৰে বেয়াও

নাছিল। তেওঁ এজন মধ্যমীয়া ছাত্ৰ আছিল। তেওঁ সেই পৰিচিনেৰে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰি সামাজিক কামত জড়িত হৈ পৰিছিল। তেওঁ লয়াৰ হিচাপে, ৰাজনীতিবিদ হিচাপে আৰু লিখক হিচাপে মহামানৱ মহাত্মা গান্ধীয়ে সকলোৰে মাজত পৰিচিত হৈ পৰিছিল। যেতিয়া তেওঁ স্কুলীয়া শিক্ষা সাং কৰিলে, তেতিয়া তেওঁৰ লগৰীয়াখিনিয়ে তেওঁক আইন পঢ়িবৰ কাৰণে উপদেশ দিলে, লয়াৰ হ'বৰ কাৰণে। তেওঁৰ খুৰাক তুলসী দাস, তেওঁ এজন Advocate আছিল। স্কুলত থাকোতে মহাত্মা গান্ধীয়ে Arithmetic, History, the Gujarati language and Geography এই কেইটা বিষয় পঢ়িবৰ কাৰণে তেওঁ বাচি লৈছিল। পিছত তেওঁ উচ্চ শিক্ষাৰ কাৰণে High School in Rajkot ত তেওঁ এডমিছ্যন লৈছিল। He was an average student, won some prizes, কিন্তু তেওঁ বৰ লাজকুৰীয়া আছিল আৰু tongue tied অৰ্থাৎ যি সময়তে যিকোনো কথা কোৱা নাছিল। ভাল ছাত্ৰ আছিল। তেওঁৰ খেলা-ধূলাৰ প্ৰতি কোনো আকৰ্ষিত নাছিল মাত্ৰ তেওঁৰ বন্ধু হৈ আছিল কিতাপ আৰু স্কুলৰ lesson. High School ত গান্ধীজি, তেওঁৰ এজন ডাঙৰ ককায়েকে তেওঁক চিনাকী কৰাই দিছিল মুছলিম বন্ধু এজনৰ লগত। তেওঁৰ নাম আছিল Sheikh Mehtab. Mehtab ককায়েকৰ বন্ধু আছিল, তেওঁ বৰ ভাল চৰিত্ৰৰ মানুহ নাছিল আৰু সেইকাৰণে মোহন দাস কৰমচান্দ গান্ধীক কেনেকৈ বেয়া কৰিব পাৰে তাৰ কাৰণে তেওঁ অশেষ চেষ্টা অব্যাহত ৰাখিছিল আৰু ঠিক তেনেধৰণে মহামানৱ মহাত্মা গান্ধীয়ে তেওঁ জীৱন আৰম্ভ কৰিছিল এটা নৈষ্ঠিক পৰিয়ালৰ সদস্য হিচাপে। ১৮৮৩ চনত ১৩ বছৰ বয়সত মোহন দাস কৰমচান্দ গান্ধীৰ বিয়া হয় কস্তুৰীবাঈ মাখনজি কাপাদিয়াৰ লগত আৰু তেওঁৰ প্ৰথম নামৰ প্ৰথম শব্দটো আছিল কস্তুৰবা। 'বা' মানে হৈছে বায়েক বা বাইদেউ। তেওঁলোকৰ নিজা custom অনুসৰি এই বিয়া হৈছিল আৰু এই বিয়াত মহাত্মা গান্ধীতকৈ কস্তুৰবা এবছৰৰ ডাঙৰ আছিল। ১৪বছৰ বয়স আৰু মহাত্মা গান্ধীৰ তেতিয়া ১৩ বছৰ বয়স যেতিয়া বিয়া হয়। সম্পূৰ্ণ গুজৰাটী প্ৰথাৰে এই বিয়া সম্পন্ন হৈছিল। ১৮৮৫ চনত গান্ধীজিৰ দেউতাক কৰমচান্দ গান্ধীৰ মৃত্যু হয়। তেতিয়া মোহন দাস কৰমচান্দ গান্ধীৰ বয়স আছিল ১৬ বছৰ আৰু পত্নীৰ বয়স আছিল ১৭ বছৰ। তেওঁলোকৰ প্ৰথম যিটো সন্তান সেইটো মাত্ৰ কেইমাহমানৰ কাৰণে জীয়াই আছিল আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হৈছিল। দেউতাকৰ মৃত্যু আৰু সন্তানৰ মৃত্যুত গান্ধীজি চিন্তিত হৈ পৰিছিল। গান্ধীজীৰ ৪ জন ল'ৰা আছিল। হিৰালাল, ১৮৮৮ চনত জন্ম হৈছিল, মণিলাল ১৮৯২ চনত, ৰামদাস ১৮৯৭ চনত আৰু দেৱদাস ১৯০০ চনত। ১৮৮৭ চনত ১৮ বছৰীয়া গান্ধী তেওঁৰ আহমেদাবাদৰ হাইস্কুলত, আৰু তেওঁ প্ৰেজুৰেশ্যন লৈছিল আৰু ১৮৮৮ চনৰ জানুৱাৰী মাহত তেওঁৰ enrolled হৈছিল, Samaldas College in Bhavnagar State, তেওঁ ভাৰতবৰ্ষত শিক্ষা ইমানতে সাং পেলায়। But he dropped out and returned to his family in Porbandar. তেওঁ Porbandar লৈ ঘূৰি গৈছিল। যেতিয়া তেওঁৰ বন্ধুসকলে Mavji Dave Joshiji he was a Brahmin priest and family friend. তেওঁ এডভাইচ কৰিছিল যে লণ্ডনত গৈ গান্ধীজীয়ে Law পঢ়িব লাগে। লণ্ডন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধীনৰ যিকোনো Law College তা মহাত্মা গান্ধীক তেওঁৰ পৰিয়ালে প্ৰথমে মানা কৰিছিল, মাক পুতলীবাঈ মানা কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁ শপত খাব লগা হৈছিল যে তেওঁ লণ্ডনলৈ গলেও meat, alcohol আৰু women ৰ পৰা তেওঁ আতৰি থাকিব। কিন্তু তেওঁৰ ভায়েক লক্ষ্মীদাস, তেওঁক প্ৰেৰণা যোগাইছিল যে উচ্চ শিক্ষা তেওঁ লণ্ডনত লৈ আহে। তেওঁ ইতিমধ্যে Lawer আছিল আৰু গান্ধীজী লণ্ডন শিক্ষাৰ এটা অংশ তেওঁ বহন কৰিম বুলি কৈছিল আৰু এই শপত খোৱাৰ

পাছত মাকে অৰ্থাৎ পুতলীবাঈয়ে গান্ধীজীক লণ্ডনলৈ যাবৰ কাৰণে অনুমতি দিছিল আৰু আৰ্শীবাদ কৰিছিল। ১৮৮৮ চনৰ আগষ্ট মাহত তেতিয়া গান্ধীজীৰ বয়স আছিল ১৮ বছৰ তেওঁ Porbandar এৰি মোম্বাইলৈ গৈছিল। আজিকালি মুম্বাই বুলি কোৱা হয় আৰু তেতিয়া জনা গৈছিল বম্বে বুলি। তেওঁ তেতিয়া পানী জাহাজত লণ্ডন যাবৰ কাৰণে গোটেই পৰিকল্পনা প্ৰস্তুত কৰি উলিয়াইছিল আৰু মোম্বাইত তেওঁ একে কমিউনিটিৰ মানুহ এঘৰৰ ঘৰত আছিল আৰু সেই কমিউনিটি মানুহে কৈছিল যে, এওঁ যিমনে আশ্বস্ত নকৰক, আমি এওঁক লণ্ডনলৈ যাব দিব নালাগে। কাৰণ তেওঁ নিজৰ ষ্টেণ্ড ৰাখিব নোৱাৰিব। কিন্তু তাৰে দুই এজনে তেওঁক উৎসাহ যোগাইছিল আৰু সেই উৎসাহৰ পৰিপ্ৰেক্ষিততে গান্ধীজীয়ে মুম্বাইৰ পৰা তেওঁ লণ্ডনলৈ যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিছিল আৰু লণ্ডন ইউনিভাৰ্চি কলেজত তেওঁ আইনৰ পৰীক্ষা আৰম্ভ কৰিছিল। কিন্তু তেওঁ লণ্ডনলৈ গৈয়ে তেওঁৰ মনত কেইবাটাও কথা আছিল যে, English যিটো Customary Law সেইটো তেওঁ সেই Custom অনুসৰণ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিছিল। সেই কাৰণে ডাম্বৰ ক্লাছতো তেওঁ যোগদান কৰিছিল আৰু তাৰোপৰি কেনেকৈ কথা ক'ব লাগে সেই সম্পৰ্কেও তেওঁ প্ৰশিক্ষণ লোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল। তেওঁ যি ঘৰ মানুহৰ ঘৰত আছিল তেওঁ লেণ্ড লেডী গৰাকীয়ে তেওঁক নিৰামিষ আহাৰ যোগাৰ ধৰিছিল। কাৰণ তেওঁ নিৰামিষভোজী আছিল। কিন্তু দেখা গ'ল যে বহু সময়ত নিৰামিষ আহাৰ ভাল নহয়। সেই কাৰণে গান্ধীজীয়ে বহু সময়ত ভোকত থাকিবলগীয়া হৈছিল। তেওঁ দেখুৱাই হয়তো খাইছিল, কিন্তু তেওঁ সেই আহাৰ গ্ৰহণ কৰা নাছিল যাৰ ফলত তেওঁ ভোকত থকাৰ দৰে হৈছিল আৰু তেওঁ London Vegetarian Society ত নাম ৰেজিষ্টাৰ কৰি লৈছিল আৰু বেলেগ Vegetarian Restaurant ত গৈ আহাৰ গ্ৰহণ কৰিছিল। গতিকে গান্ধীজীৰ এটা struggle life তেওঁ কটাৰ লগা হৈছিল। তেওঁ লণ্ডনত শিক্ষা সাং কৰাৰ পাছত তেওঁ ভাৰতবৰ্ষলৈ ঘূৰি আহিব বিচাৰিলে কিন্তু গান্ধীজীৰ এটা ডাঙৰ সমস্যা আছিল যে তেওঁ কথা ভালকৈ ক'ব পৰা নাছিল আৰু কেতিয়াবা লিখি দিয়ে আৰু লগৰ জনে পঢ়ি দিয়ে। তেনেকুৱা সময়ত গান্ধীজীয়ে কৈছে, The question deeply interested me I had a high regard for Mr. Hills and his generosity. But I thought it was quite improper to exclude a man from a vegetarian society simply he because he refused to regard puritan morals as one of the objects of the society. গতিকে vegetarian society ৰ সেই objects টো তেওঁ মানি নোলোৱাৰ কাৰণে Hills বুলি যিজন আছিল তেওঁক society ৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিবৰ কাৰণে যিটো সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা হৈছিল তেওঁলোকৰ মিটিঙত মহাত্মা গান্ধীক কবলৈ দিয়া হৈছিল কাৰণ তেওঁ এজন Executive Member আছিল, কিন্তু মহাত্মা গান্ধীয়ে তেওঁৰ সপক্ষে বা বিপক্ষে ক'ব পৰা নাছিল। তেওঁ এটা নোট লিখিছিল। সেই নোটটো পঢ়ি দিয়াৰ কথা। কিন্তু তেওঁ সেই নোটটো পঢ়ি দিবৰ কাৰণে লাজ লগা নাছিল আৰু তেতিয়া তেওঁৰ লগৰ জনে সেই নোটটো পঢ়ি দিছিল কিন্তু ইতিমধ্যে Hills ক vegetarian society ৰ পৰা আউট কৰা হৈছিল। ১৮৯১ চনৰ তেওঁ ২২ বছৰ বয়সত আইনৰ শিক্ষা শেষ কৰি লণ্ডন এৰি ভাৰতবৰ্ষলৈ আহিবৰ কাৰণে সিদ্ধান্ত লৈছিল আৰু তেতিয়া তেওঁ গম পাইছিল তেওঁৰ মাক এই সংসাৰত নাই। ইতিমধ্যে তেওঁৰ মৃত্যু হৈছে কিন্তু তেওঁৰ পৰিয়ালে পঢ়াত ব্যাঘাত হয় বুলি তেওঁক সেই খবৰটো দিয়া নাছিল। তেওঁৰ যিটো ইচ্ছা আছিল যে বম্বেত তেওঁ Law Practice আৰম্ভ কৰিব। তেওঁ তাত failed হৈছিল Pshychologically unable to cross-examine witnesses. তেওঁ witness ক

cross examine কৰিবৰ কাৰণে Pshycholegically তেওঁ প্ৰস্তুত নাছিল আৰু সেই কাৰণে বন্ধত তেওঁ Practice কৰিব নোৱাৰিলে আৰু তেতিয়া তেওঁ Bar ত Advocate কৰাতো বন্ধ কৰিব লাগে বুলি forced to stop when he ran afoul of a British Officer Sam Sunny. তেওঁ কৈছিল যে তুমি ইয়াত Practice নকৰাটোৱেই ভাল। - তেওঁ কৈছিল যে, তুমি ইয়াত প্ৰেক্ষিত নকৰাটোৱে ভাল হ'ব। তেতিয়া ১৮৯৩ চন। আব্দুলাৰ এজন সম্পৰ্কীয় ছাউথ আফ্ৰিকাত ব্যৱসায় কৰি আছিল আৰু তেওঁৰ এজন উকীলৰ প্ৰয়োজন হৈছিল। সেয়েহে মহাত্মা গান্ধীক তেওঁ এডভোকেট কৰিবলৈ পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছিল আৰু মহাত্মা গান্ধীয়ে সেই পৰামৰ্শ গ্ৰহণ কৰিছিল। তাত তেওঁ ২০১৯ চনত মাহে ১৭ হাজাৰ ২০০ টকাকৈ বেতন পাইছিল আৰু চাউথ আফ্ৰিকাত যোৱা-অহাৰ খৰচটো লাভ কৰিছিল। তেওঁ এইটো এই কাৰণেই গ্ৰহণ কৰিছিল যে, at least one year commitment in the Indian colony 'নাটাল' বুলি যিটো ক'লনি আছিল তাত তেওঁ থাকিবলৈ লৈছিল আৰু ছাউথ আফ্ৰিকাতেই তেওঁৰ ৰাজনৈতিক জীৱনৰ সূত্ৰপাত হৈছিল। মহাত্মা গান্ধীৰ বিষয়ে গোটেইখিনি কবলৈ গ'লে দীঘলীয়া হ'ব, ইমান কম সময়ৰ ভিতৰত কোৱাটো সম্ভৱ নহ'ব। মই এটা কথা কব বিচাৰিছো যে মহাত্মা গান্ধীয়ে এটা প'লিচি লৈছিল। তেতিয়া চাৰ্ভিছ লেট্ৰিন আছিল, আজিৰ দৰে লেট্ৰিন নহয়। গতিকে চাৰ্ভিছ লেট্ৰিন সদায় চাফা কৰি থাকিবলগীয়া হয়। স্বচ্ছ ভাৰত আজি যিটো ওলাইছে, মহাত্মা গান্ধীৰ দিনতে আৰম্ভ হৈছিল। কস্তুৰীবায়ু ৰাতিপুৱাই লেট্ৰিনটো চাফা কৰি থয় আৰু গোটেই পাৰাৰ মানুহখিনিয়ে তাত আহি লেট্ৰিন কৰি যায়। এই লেট্ৰিন পৰিষ্কাৰ কৰি কৰি কস্তুৰীবায়ু শেষত বেমাৰত পৰি অসুস্থ হ'বলগীয়া হৈছিল। গতিকে এইটো এটা ভাল গুণ কিন্তু তাৰ বেয়া এফেক্ট আছে। যদি প্ৰত্যেকেই নকৰে, এজনে সমাজখন সংস্কাৰ কৰিব নোৱাৰে, তেওঁ প্ৰয়াসহে কৰিব পাৰে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মহাত্মা গান্ধীৰ চাউথ আফ্ৰিকাৰ কেইবাটাও কেচ আছে, মই গোটেইবিলাক ক'ব নাযাওঁ। As Civil Rights activist in South Africa, he was there from 1893 to 1914 লৈকে আছিল। চাউথ আফ্ৰিকাত থকা সময়ত তেওঁৰ জীৱনত কেইবাটাও ঘটনা সংঘটিত হৈছিল। আপোনালোকে জানে যে গুজৰাটী সকলে আমাৰ পাণ্ডুৰী মৰাৰ দৰে টাৰ্বান মাৰে। এজন বৃটিছ চাহাবে দৰবান কোৰ্টত (Durban Court) অ'ৰ্ডাৰ কৰিছিল, to remove his Turban. আৰু তেওঁ ৰিফিউজ কৰাৰ কাৰণে আইনৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হৈছিল। চাউথ আফ্ৰিকাত ইণ্ডিয়ান সকলক ফুট পথেদি খোজকাঢ়ি যোৱাৰ ক্ষেত্ৰত অনুমতি দিয়া নাছিল। মহাত্মা গান্ধীয়ে ফুট -পথেদি খোজকাঢ়ি যাওঁতে এজন পুলিচে লঠিয়াই (Kicked) পেলাই দিছিল। তেওঁক ট্ৰেইনৰ পৰা বগৰাই পেলাই দিয়া হৈছিল, প্ৰথম শ্ৰেণীত ভ্ৰমণ কৰিবলৈ দিয়া হোৱা নাছিল, এনেকুৱা ধৰণৰ বহু ঘটনা তেওঁৰ জীৱনত সংঘটিত হৈছিল। বগা চালৰ মানুহক কলা চালৰ মানুহে সদায় হিংসা কৰিছিল। তাৰ ফলত গান্ধীজীয়ে বহুত সমস্যাৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হৈছিল। According to Harmen - when Gandhi arrived in South Africa, he thought of himself as "a Briton first and an Indian second. কিন্তু মহাত্মা গান্ধী চাউথ আফ্ৰিকাত যোৱাৰ পিছত এই ধাৰণাটো সম্পূৰ্ণ সলনি হৈছিল আৰু তাত যি সকল ভাৰতীয় আছিল তেওঁলোকৰ সপক্ষে তেওঁ যুঁজ দিছিল। কিছুমানৰ ভোটাধিকাৰ নাছিল আৰু ভোটাধিকাৰ পাবৰ কাৰণে যুঁজ দিছিল। মহামানৱ মহাত্মাগান্ধী During the Boer War, এই সময়ছোৱাত মহাত্মা গান্ধীয়ে ১৯০০ চনত এটা stretcher-bearer corps গঠন কৰি লৈছিল কাৰণ তেতিয়া বৃটিছৰ বিশ্বাস আছিল যে হিন্দু কোনো যুৱকে এনেকুৱা "Ambulance

Stretcher" ৰৰ দৰে এনেকুৱা টান কাম কৰিব নোৱাৰে। According to Aurthur Hermen, Gandhi wanted to disprove the imperial British Stereotype that Hindus were not fit for "manly" activities. গতিকে মহাত্মা গান্ধীয়ে প্ৰমাণ কৰি দিছিল যে নহয়, এওঁলোকেও পাৰে। হিন্দু আৰু মুছলমানৰ মাজত সম্পৰ্ক বন্ধা কৰিবৰ কাৰণে গান্ধীজীয়ে যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰিছিল আৰু গভৰ্ণমেণ্টৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ প্ৰথম সত্যাগ্ৰহ আৰম্ভ কৰিছিল, যাক কোৱা হৈছিল "Devotion to the Truth". সত্যাগ্ৰহৰ পাছত "Dis-obedient movement" আৰম্ভ কৰা হৈছিল।

মহাত্মা গান্ধীয়ে ভাৰতলৈ ঘূৰি অহাৰ পিছত ১৯২১ চনত কংগ্ৰেছৰ সভাপতি হৈছিল, তাৰ আগতে তেওঁ সদস্য হিচাপে যোগদান কৰিছিল। সভাপতি হোৱাৰ পিছত কংগ্ৰেছ অধিবেশনত যোগদান দিয়াৰ কাৰণে যেতিয়া শোৱালকুছিলৈ আহিছিল, তেতিয়া মহাত্মা গান্ধীয়ে শোৱালকুছিৰ শিপিনীয়ে তাঁতৰ শালত বোৱা ফুলাম গামোচা দেখি আচৰিত হৈ পৰিছিল। কৈছিল যে অসমত "চৰখা" অৰ্থাৎ যঁতৰৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। কাৰণ অসমৰ মহিলাই সপোনৰ ফুল তাঁতৰ শালত বাচিব পাৰে। অসমৰ মানুহৰ মন্দিৰ, মছজিদ দেখি তেওঁ আচৰিত হৈছিল। কাৰণ মন্দিৰৰ মজিয়াবোৰ তাৰ স্থানীয় মানুহে পৰিষ্কাৰ কৰিছিল আৰু তাত সকলোৱে বহি আলোচনা কৰিব পাৰিছিল। গতিকে ইয়াকে দেখা পাই গান্ধীয়ে কৈছিল যে মই যিখন ভাৰতবৰ্ষৰ সপোন দেখিছিলো, অসমত কাহানিবাই ৰূপায়িত হৈ গৈছে। গতিকে অসমত ইয়াক পুনৰ ৰূপায়িত কৰাৰ কাৰণে চেষ্টা কৰাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই আৰু সেয়ে আজি বুনিয়াদি বিদ্যালয়বোৰৰ কথা আমি কব পাৰো যে মহাত্মা গান্ধীয়ে শিক্ষা ব্যৱস্থাবোৰ সংশোধন কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছিল। বুনিয়াদি বিদ্যালয়ৰ কথা আপোনালোকে জানে যে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে কপাহৰ পৰা গুটি গুচাব লাগে, সূতা কাটি বলাগে, টাকুৰীত নেচা বনাব লাগে আৰু সেইবোৰ বিভিন্নজনে লৈ যায় কাপোৰ ব'বৰ কাৰণে। এই বুনিয়াদি শিক্ষাই আমাৰ সমাজখনক আধ্যাত্মিক দিশটো আগবাঢ়ি যোৱাত যথেষ্টখিনি সহায় কৰিছিল আৰু বিভিন্ন ধৰ্মৰ মানুহৰ মাজত মিলা-প্ৰীতি বঢ়োৱাত সহায় কৰিছিল।

মই বক্তব্য দীঘলীয়া নকৰো। মহামানৱ মহাত্মা গান্ধীৰ সমাজৰ প্ৰতি যি অৱদান, তাক আমি সকলোৱে উপলব্ধি কৰা উচিত। নতুন জেনেৰেচনৰ কাৰণে ই এটা আদৰ্শৰ উৎস হ'ব। নেলচন মেণ্ডেলাই মহাত্মা গান্ধীৰ সংক্ৰান্তত কৈ গৈছিল যে - "Mahatma Gandhi is not a men of India, he is man of the world". মহাত্মাৰ শব্দৰ অৰ্থ হৈছে মহা মানে ডাঙৰ, আত্ম হৈছে, Soul অৰ্থাৎ মহান আত্মা। নেলচন মেণ্ডেলাই গোটেই পৃথিৱীতে মহাত্মা গান্ধীক ৰাজনৈতিক ভাৱে বেছি পপুলাৰ হোৱাত যথেষ্টখিনি সহায় কৰিছিল। ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিছো। ধন্যবাদ।

মাননীয় অধ্যক্ষ : ধন্যবাদ, এতিয়া আমিনুল ইছলাম।

শ্ৰী আমিনুল ইছলাম (ধিং) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি জাতিৰ পিতা মহামানৱ মহাত্মা গান্ধীৰ ডেৰশ বছৰীয়া জন্মজয়ন্তী উপলক্ষে অসম বিধান সভাৰ পৰিত্ৰ মজিয়াত আলোচনাৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ কাৰণে প্ৰথমে মই আপোনাক ধন্যবাদ জনাইছো। মই ভাৱো গান্ধীজীৰ আদৰ্শ, তেখেতৰ জীৱনাদৰ্শ, তেখেতৰ নীতি সম্পৰ্কে আলোচনা কৰাটো আজিৰ এই প্ৰেক্ষাপটত অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। বিশেষকৈ সদনৰ পৰিত্ৰ মজিয়াত এইটো অতি প্ৰাসংগিক আৰু সময়উপযোগী সিদ্ধান্ত হৈছে। তাৰ কাৰণে মই পুনৰবাৰ আপোনাক ধন্যবাদ জনাইছো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ইতিমধ্যে আমাৰ মাননীয় সদস্য প্ৰফুল্ল কুমাৰ মহন্ত ডাঙৰীয়াই

এটা কথা কৈছিল যে মহাত্মা গান্ধীৰ জীৱনৰ যিবিলাক বিভিন্ন দিশ, তেখেতৰ জীৱনৰ যিবিলাক আদৰ্শ, সেই কথাবোৰ আলোচনা কৰিবলৈ গ'লে বহুত দীঘলীয়া আলোচনা হ'ব। কিন্তু আমি সমগ্ৰ কথাখিনি আলোচনা নকৰিলেও তেখেতৰ জীৱনৰ যিখিনি উল্লেখযোগ্য আদৰ্শ আছে আৰু আজিৰ এই ভাৰতবৰ্ষৰ সংকটৰ সময়ত তেখেতৰ যিখিনি আদৰ্শই আমাক এটা সত্য, শুদ্ধ আৰু সঠিক পথৰ সন্ধান দিব পাৰিব, ভাৰতবৰ্ষৰ জনতাক এটা শান্তি, সম্প্ৰীতি, প্ৰগতিৰ পথ দেখুৱাব পাৰিব, সেইখিনি আলোচনা কৰাৰ অতি প্ৰয়োজন আছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, গান্ধীজী আছিল ভাৰতৰ ধৰ্মনিৰপেক্ষ, গণতান্ত্ৰিক আৰু জনমুখী এক নীতি আৰু আদৰ্শৰ বাটকটীয়া। সেই নীতিৰে ভাৰতবৰ্ষৰ সংবিধান ৰচনা কৰাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ভাৰতবৰ্ষৰ পৃথিৱীৰ এখন উন্নয়নকাৰী, গণতান্ত্ৰিক, ধৰ্মনিৰপেক্ষ দেশ তাৰ এক সুনাম আছে। বিশ্বৰ যিকোনো দেশত উন্নয়ন, জনকল্যাণৰ ক্ষেত্ৰত বা বৈদেশীক নীতিৰ ক্ষেত্ৰত মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শই যথেষ্ট প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিছিল। তেখেতৰ জীৱনৰ বহু ঘটনা আমি সৰুৰে পৰা কিতাপত পঢ়িবলৈ পাইছো। মই এটা উদাহৰণ দিব বিচাৰিছো, ১৯৪৭ চনৰ ১ জুন তাৰিখে তেখেতে এখন প্ৰাৰ্থনা সভা সন্ধিয়া ৬ বজাত ঠিক কৰিছিল। প্ৰাৰ্থনা সভাত তেখেতে প্ৰথমে 'গীতা'ৰ পৰা শ্লোক আওঁৰাইছিল। তাৰ পিছত তেখেতে যেতিয়া 'কোৰান'ৰ পৰা শ্লোক আওঁৰাইছিল, তেতিয়া দুগৰাকী ব্ৰাহ্মণ যুৱকে তেখেতক হাতত ধৰি টানি বহুৱাই দিব খুজিছিল আৰু কৈছিল যে আপুনি ইয়াত 'কোৰান'ৰ শ্লোক কিয় আবৃত্তি কৰিছে? তেতিয়া গান্ধীজীয়ে কৈছিল যে - "এইটো মই কৰিমই অন্যথা পাছত থকা ভজন আদি পাছ কৰাৰ পৰাওঁ বিৰত থাকিম"। দুগৰাকী ব্ৰাহ্মণে আহি তেখেতৰ হাতত ধৰি তেখেতক বহুৱাই দিব খুজিছিল যে আপুনি গীতাৰ শ্লোকৰ পিছত কোৰাণ কিয় আবৃত্তি কৰিছে। তেতিয়া তেওঁ কৈছিল যে মই কৰিম, মোক যদি কৰিবলৈ নিদিয়ে ইয়াৰ পিছৰ ভোজটো নাগাওঁ। তেতিয়াহে ব্ৰাহ্মণ লোকসকল শান্ত হৈছিল। আৰু মহাত্মাগান্ধীয়ে গীতা, কোৰাণ ধৰ্মগ্ৰন্থ পঢ়ি তেখেতে প্ৰাৰ্থনা আৰম্ভ কৰিছিল। তাৰ পিছত তেখেতে কৈছিল যে আমি Intolerant হলে নহ'ব। সকলো ধৰ্মৰ গ্ৰন্থক আমি সমান সন্মান দিব পৰা হ'ব লাগিব বুলি এটা দীৰ্ঘ বক্তব্য দিছিল। এই কথাটোৱে প্ৰমাণ কৰে যে তেখেতে কেনেকুৱা সৰ্বধৰ্মক সমভাৱ আৰু মৰ্যাদা দি ভাৰতবৰ্ষত এক গণতান্ত্ৰিক ধৰ্ম নিৰপেক্ষ ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ কাৰণে তেখেতে কেনেদৰে কাম কৰিছিল, তাৰে প্ৰমাণ কৰে।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি শুনি বহুত দুখ পাওঁয়ে গান্ধীজীক ভাৰত-পাকিস্তানৰ দেশ বিভাজনৰ কাৰণে দায়ী বুলি এটা অংশই কব খোজে। আমি তেখেতৰ জীৱনৰ বহু কেইখন কিতাপ পঢ়িলো। কিন্তু আমি দেখিলো যে মহাত্মাগান্ধীয়ে কেনেকৈ এক ভাৰতবৰ্ষক এখন ৰাষ্ট্ৰ কৰি ৰাখিবলৈ প্ৰচেষ্টা কৰিছিল। কিন্তু তেখেতৰ সকলো প্ৰচেষ্টা বিফলে গ'ল। তেখেতে ভাৰতবৰ্ষক এখন ৰাষ্ট্ৰ কৰি ৰাখিব পৰা নাই। ঐতিহাসিক ভাৱে সত্য যে ভাৰত-পাকিস্তানৰ বিভাজনটো ধৰ্মৰ ভিত্তিত বুলি কোৱা হয়, কিন্তু আচলতে এইটো নেহেৰু আৰু জীনাৰ মাজত প্ৰধান মন্ত্ৰীত্বৰ যুঁজ যে নেহেৰু প্ৰধান মন্ত্ৰী হ'ব নে জীনা প্ৰধান মন্ত্ৰী হ'ব, এই কথাও আমি বহুকেইখন গ্ৰন্থত পাইছো। কিন্তু আজিৰ দিনত গান্ধীজীৰ মূৰত এই অপবাদটো জাপি দিব বিচাৰাটো অতি দুৰ্ভাগ্যজনক কথা আৰু আজি তেখেতৰ ১৫০ বছৰীয়া জন্ম জয়ন্তীত আমি এই কথাটো নস্যাত্ কৰিব বিচাৰিছো যে মহাত্মা গান্ধীজীয়ে দেশ বিভাজন কৰিবলৈ কেতিয়াও বিচৰা নাছিল। তেখেতে এখন দেশ কৰি ৰাখিব বিচাৰিছিল। কিন্তু চক্ৰান্ত কৰি তেওঁক নশালীত পঠিয়াই দিয়া হৈছিল আৰু দেশ বিভাজনৰ চূড়ান্ত ৰূপৰেখা প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল। ১৭ চেপ্তেম্বৰ ১৯৪৬ চনত গান্ধীজীয়ে জীনাৰ লগত বৈঠক কৰিছিল।

তাত কি পৰামৰ্শ দিছিল, যি কেইটা চৰ্ত দিছিল সেইকেইটা আছিলে - ভাৰতবৰ্ষত এখন কেন্দ্ৰীয় council হ'ব, আৰু প্ৰত্যেক অঞ্চল যিবিলাক ৰাজ্য হ'ব তাত প্ৰদেশবিলাক হ'ব, যিবিলাক মুছলিম অধ্যক্ষতাৰ এলেকা তাত তেওঁলোকে চৰকাৰ কৰিব আৰু হিন্দুৰ অধ্যক্ষতাৰ এলেকাত তাত তেওঁলোকে কৰিব। গতিকে ইয়াতে দেশ বিভাজনৰ কথা নাহে আৰু জীৱাই কথাটো মানি গৈছিল। পিছদিনাই ১৮ চেপ্তেম্বৰ ১৯৪৬ চনত তেখেতে হিন্দু মহাসভাৰ লগতো বহিছিল। বহাৰ পিছতো কথাটো যদিও সফল নহ'ল মহাত্মা গান্ধীজীয়ে দেশ বিভাজনৰ বিৰোধীতা কৰাৰ কাৰণে বহুতো চেষ্টা কৰিছিল। আজিৰ দিনটোত তেখেতক যদি বদনাম কৰা হয়, সেইটো অন্যা্য কৰা হ'ব। আজি আমি এই কথাটো সেই কাৰণে মনত পেলাবলগীয়া হ'ল যে গান্ধীজীৰ আদৰ্শ প্ৰচাৰ হ'ব। বহুতে হয়তো বহুত কিতাপত লিখিছে যে গান্ধীজীক হত্যা নকৰিলে আৰু ক্ষতি হ'ল হতেন। তেওঁ পাকিস্তানক সকলো দি দিবলৈ লৈছিল আৰু নাথুৰাম গ'দছে গান্ধীজীৰ হত্যাৰ কাৰণে বীৰ সজাব খুজিছে। এইটো গান্ধীজীৰ মহানতাৰ ওপৰত এটা অপবাদ।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আৰু এটা উদাহৰণ দিব বিচাৰিছো যে এ. পি. জি আব্দুল কালামে যিখন কিতাপ লিখিছিল **India wins freedom**, সেই কিতাপখনত তেখেতে কৈছিল যে মোৰ মৃত্যুৰ ৩০ বছৰ পিছত যাতে এইটো প্ৰকাশ কৰা হয়। তাত স্পষ্টকৈ লিখিছিল যে ১৯৩৯ - ৪৬ চনলৈকে ৬ টা কাৰ্য্যকালৰ কাৰণে মোক একেৰাহে ভাৰতীয় জাতীয় কংগ্ৰেছৰ সভাপতি বনোৱা হৈছিল। ১৯৪৬ চনৰ লাহোৰ অধিবেশনত পুনৰ একবাৰ মোক ভাৰতীয় জাতীয় কংগ্ৰেছৰ সভাপতিৰ পদত সৰ্বসন্মতিক্ৰমে নিৰ্বাচন কৰা হৈছিল। কালামে কৈছিল যে মই তেতিয়া ভাবিছিলো ভাৰতবৰ্ষ হিন্দু, মুছলিম, বৌদ্ধ, খ্ৰীষ্টান সকলোৰে এটা দেশ। মই এজন মুছলমান হৈ ৬ টা কাৰ্য্যকালৰ কাৰণে সভাপতি হলো এইবাৰ অন্ততঃ অন্য ধৰ্মৰ পৰা কোনোবাই হওঁক। তথাপিও মোক জোৰ কৰি সকলোৰে সভাপতি পদটো দিব বিচাৰিছিলে, কিন্তু মই লোৱা নাই। তেতিয়া নেহেৰুক সভাপতি নিৰ্বাচিত কৰা হৈছিল। তেখেতে কৈছিল যে মই মোৰ জীৱনৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ ভুল কৰিলো যে ১৯৪৬ চনত মই সভাপতি হলো হয় তেতিয়াহ'লে ভাৰতবৰ্ষ বিভাজন নহ'ল হয়।

মহাত্মাগান্ধীৰ যিটো সত্য নিষ্ঠা, অহিংসা নীতি এই বিলাক স্কুলৰ পাঠ্যক্ৰমৰ পৰা নাইকিয়া হৈ গৈ আছে। মই ভাবো যে এইবিলাক বাধ্যতামূলক কৰিব লাগে। গান্ধীজীৰ যিটো আদৰ্শ, যিটো মহত্ব, সৰ্বধৰণ যিটো সংভাৱ, এইটো পাঠ্যক্ৰমত সোমাই লব লাগে। **specially higher education, University level ত special chapter বা course** ৰখা হয়, যাতে **new generation inspired** হ'ব আৰু ভাৰতবৰ্ষত অসহিষ্ণুতা পৰিবেশ, সাম্প্ৰদায়িকতা, সন্দেহ, ধৰ্মীয় ভেদভাৱৰ কথা আহিছে। আমি ভাবো গান্ধীজীৰ জীৱন আদৰ্শ যিমান প্ৰচাৰ হ'ব, যিমান মূল্যায়ন হ'ব সিমান দেশখন আমি শান্তি-সম্প্ৰীতিৰে আগবঢ়াই লৈ যাব পাৰিম আৰু অসহিষ্ণুতাই আমাৰ দেশক গ্ৰাস কৰিব নোৱাৰিব। এইখিনি কৈ মই মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ক বক্তব্য ৰখাৰ কাৰণে সুবিধা দিয়াৰ কাৰণে ধন্যবাদ জনাই মই মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিছো।

মাননীয় অধ্যক্ষঃ এতিয়া শ্ৰীকমলসিং নাৰ্জাৰী।

শ্ৰীকমলসিং নাৰ্জাৰী (বিজনী) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীৰ ১৫০ বছৰীয়া জন্ম জয়ন্তী উৎসাপনৰ লগতে আমাৰ অসম বিধান সভাৰ পবিত্ৰ মজিয়াত আজিৰ এই মহামানৱজনৰ জীৱনৰ আৰু তেখেতৰ নীতি আদৰ্শলৈ বিস্তাৰিত ভাৱে আলোচনা কৰিবৰ কাৰণে যিটো কাৰ্য্যসূচী লোৱা হৈছে আৰু এই কাৰ্য্যসূচীত দুই-এঘাৰ কবলৈ মোক সুবিধা দিছে, ইয়াৰ কাৰণে মই মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ক ধন্যবাদ জনাইছো।

মহামানৱ মহাত্মা গান্ধী আজি সঁচাকৈয়ে আমাৰ কাৰণে এটা **symbol of supreme sacrifice** । মহাত্মা গান্ধীৰ ইতিহাসতৰ বিষয়ে যেতিয়া আমি অধ্যয়ন কৰিবলৈ যাওঁ সেই কথাতো অন্ততঃ স্বীকাৰ কৰিব লাগিব যে মহাত্মা গান্ধী মহামানৱজনে দেশৰ কাৰণে, মানৱতাৰ কাৰণে শান্তি, অহিংসাৰ কাৰণে সঁচাকৈ নিজকে ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিছিল । **He made a supreme sacrifice for his humanity and a Nation.** কিয়নো বিস্তাৰবাদী, সাম্ৰাজ্যবাদী ইংৰাজ সকলক ভাৰতবৰ্ষৰ পৰা অহিংসা নীতিৰে, গণতান্ত্ৰিক পদ্ধতিৰে শান্তিপূৰ্ণ ভাবে সংগ্ৰাম কৰি এই ৰাষ্ট্ৰ খনৰ পৰা খেদি পঠিওৱাৰ পিছত, ভাৰত ৰাষ্ট্ৰ খনৰ ক্ষমতা নিজৰ হাতত লৈ স্বাধীন ভাৰতৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী হৈ নিজে ৰাজত্ব কৰিব পাৰিছিলে । কিন্তু আমাৰ এই মহা মানৱৰ যিটো লক্ষ্য আৰু উদ্দেশ্য, এই ৰাষ্ট্ৰ খনৰ নাগৰিক সকলক অন্যায়ে ভাবে, অবৈধ ভাবে দখলদাৰী, শোষণকাৰী বৃটিছ সকলৰ হাতৰ পৰা মুক্ত কৰাটোহে তেখেতৰ মূল উদ্দেশ্য আছিল । এই ভাৰতবৰ্ষ খনক মূলতে এই সাম্ৰাজ্যবাদী, বিস্তাৰবাদী বৃটিছ সকলক খেদি পঠিওৱাৰ কাৰণে যিটো শক্তি প্ৰদান কৰি নেতৃত্ব দিছিল, ৰাষ্ট্ৰ খনক, ভাৰতীয় নাগৰিক সকলক সেই শক্তিটো হ'ল আমাৰ গণতান্ত্ৰিক অহিংসা শান্তিপূৰ্ণ এটা নীতি । আৰু ভাৰত ৰাষ্ট্ৰ খনক স্বাধীনতা প্ৰদান কৰাটোহে মাত্ৰ তেখেতৰ লক্ষ্য আৰু উদ্দেশ্য আছিলে । যাৰ কাৰণে স্বাধীনতা লাভ কৰাৰ পিছতো স্বাধীন ৰাষ্ট্ৰখনক স্বাধীন ভাৰতৰ নাগৰিক হৈ আমাৰ প্ৰধান নেতৃত্ব দিয়া ব্যক্তি হিচাপে দায়িত্ব লৈ নিজেই শাসনৰ ক্ষমতা হাতত নলৈ নিজৰ সতীৰ্থ সকলৰ ওপৰত দায়িত্ব অপৰ্ণ কৰিলে । কিয়নো প্ৰত্যেকজন নেতৃত্ব দিয়া নেতা সকলকৰ ওপৰত তেখেতৰ অসীম আস্থা বিশ্বাস আছিলে আৰু তেওঁলোকৰ জৰিয়তে ভাৰত ৰাষ্ট্ৰ খনৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতি, প্ৰগতি আৰু শান্তি ইয়াত প্ৰতিষ্ঠা হ'ব বুলি তেখেতৰ এটা বিশ্বাস আছিল । যাৰ কাৰণে এই খিনি সুযোগ সুবিধা ভাৰত ৰাষ্ট্ৰ খনে, ভাৰতীয় নাগৰিক সকলে যদিও বিচাৰিছিল তেখেতে সেই খিনি ক্ষমতা লাভ কৰাৰ যদিও সুযোগ আছিলে সেই খিনি তেখেতে ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিলে । আৰু এই ৰাষ্ট্ৰ খনত স্বাধীনতা লাভ কৰি ভাৰতীয় নাগৰিক সকলক প্ৰদান কৰি দিয়াৰ পিছতো আমি সকলোৱে জানো আমাৰ দুখৰ বিষয় গৈ গৈ আমাৰ ৰাষ্ট্ৰ খনৰ, আমাৰ নাগৰিক সকলৰ কাৰণে সংগ্ৰাম কৰা এই অহিংসা আমাৰ শান্তিপূৰ্ণ ভাবে, গণতান্ত্ৰিক নীতিৰে সংগ্ৰাম কৰি, এই খিনি নীতি প্ৰদান কৰা আমাৰ এই খিনি শক্তি সম্পন্ন ব্যক্তি আমাৰ শান্তিপ্ৰিয় নেতা মহামানৱ জনক আজি অন্যায়ে ভাবে হত্যা কৰা হৈছে । গতিকে এই দুটা বিষয়লৈ মই ক'ব খুজিছো যে **he has made a supreme sacrifice.** আৰু শান্তি নিৰাপত্তা, আমাৰ প্ৰগতি, মানৱ জাতিৰ কাৰণে তেখেতে সেই খিনি ত্যাগ কৰিলে । আজি মহাত্মা গান্ধী মহামানৱৰ জীৱনৰ ইতিহাস কৰ্মৰাজি ইয়াৰ বিষয়ে আমি এই সদনত নিশ্চয় আলোচনা কৰি শেষ কৰিব নোৱাৰো । আমাৰ এই সদনত বহুত জেষ্ঠ নেতা সকল আছে, আমাৰ সদস্য সকল আছে তেখেত সকলে সুন্দৰকৈ অলপ আগত নিজৰ নিজৰ বক্তব্যৰ মাজেদি আমাৰ সদনত দাঙি ধৰিলে । আমাৰ এই মহামানৱৰ নেতৃত্বত ভাৰত স্বাধীন হৈ গ'ল । আমাৰ জীৱিত কালত এই মহামানৱ জনক আমি সোঁশৰীৰে দেখা নাপালো । কিন্তু এই মহামানৱ জনকৰ নেতৃত্বত এটা আমাৰ ইয়াত এই ভাৰত ৰাষ্ট্ৰ খনত স্বাধীনতাৰ সংগ্ৰাম হৈ গৈছিল যাৰ জৰিয়তে আমি স্বাধীনতা লাভ কৰিব পাৰিলো । ইয়াৰে এই দেশৰ নাগৰিক হ'বলৈ পাই আমি সঁচাকৈ নিজকে এজন ভাগ্যবান ব্যক্তি বুলি গণ্য কৰিবলৈ বাধ্য । ইয়াৰ কাৰণে স্বাধীনতাৰ নেতৃত্ব দিয়া মহামানৱ মহাত্মা গান্ধী আৰু তেখেতৰ লগত যিসকল আমাৰ সেই সময়ৰ সতীৰ্থ সকল আছিলে সংগ্ৰামী, তেখেত সকলৰ প্ৰতি আমি নিশ্চয়কৈ অন্তৰৰ পৰা প্ৰণাম আৰু শ্ৰদ্ধা আজিৰ দিনত জনাব লাগিব । মহাত্মা গান্ধীৰ যি নীতি, আদৰ্শ, অহিংসা আৰু শান্তিপূৰ্ণ নীতি আৰু আদৰ্শ

কেতিয়াও শেষ হৈ নাযায়। আমি অসমতো নিশ্চয় দেখিবলৈ পাইছো যে সৰু সৰু জাতি আৰু জনগোষ্ঠীৰ মানুহবোৰে নিজৰ অধিকাৰৰ কাৰণে সংগ্ৰাম কৰিছে। মিচিং, টিৱা, গাৰো, লালুং, বড়ো সকলৰ যিবিলাক আন্দোলন হৈ গ'ল তেওঁলোকৰ জাতীয় অধিকাৰৰ কাৰণে, সাংবিধানিক অধিকাৰৰ কাৰণে এইবোৰ আন্দোলনৰ ইতিহাস যদি চাবলৈ যাওঁ, তেতিয়াহ'লে ইয়াত নিশ্চয় উদ্ভাৱন কৰিব লাগিব যে, বৰ্তমান গান্ধীৰ এই অহিংসা আৰু শান্তিপূৰ্ণ গণতান্ত্ৰিক নীতিৰে, এই সকল জাতি আৰু জনগোষ্ঠীৰ মানুহ বোৰেও অধিকাৰৰ কাৰণে সংগ্ৰামৰ সত্ৰাটো লৈছিল। গতিকে আজিৰ দিনৰ যুগটো মহাত্মা গান্ধীৰ যিটো নীতি আদৰ্শ প্ৰাসংগিক হৈ আছে। মহাত্মা গান্ধীয়ে আমাক শিকাইছিল, আপোনাৰ গালত যদি কোনোবাই চৰ মাৰে, তেনেহ'লে আন খন গাল ও পাতি দিয়ক। এই মন্ত্ৰটো কিমান মহান আৰু ডাঙৰ। এজনে আন জনক প্ৰেম কৰিব লাগিব, এজনে আন জনক সন্মান জনাব লাগিব, এজনে আন জনক শ্ৰদ্ধা জনাব লাগিব। আমাৰ মাজত কাজিয়া কৰি যদি আমাৰ মাজত ভেদা-ভেদ ৰাখো তেতিয়াহ'লে আমি কেতিয়াও ইয়াত শান্তিপূৰ্ণ ভাবে বসবাস কৰিব নোৱাৰিম। গতিকে আমাৰ মাজত মিলা প্ৰীতি আৰু সমিল-মিলেৰে জীয়াই থাকি ভাৰতবৰ্ষ ৰাষ্ট্ৰ খনৰ আমি উন্নতিৰ কাৰণে কাম কৰিব লাগিব। সমাজৰ সকলো স্তৰৰ মানুহ বোৰৰ লগত ভালকৈ আৰু মিলা প্ৰীতিৰে থাকিব লাগিব। আমাৰ মাজত সু-সম্পৰ্ক বজাই ৰাখিব লাগিব। এইয়া হ'ল মহাত্মা গান্ধীৰ নীতি-আদৰ্শ। আজি যদিও ভাৰত ৰাষ্ট্ৰ খন স্বাধীন হৈ গ'ল, সেই ৰাষ্ট্ৰ খনত থকা প্ৰতি খন গাওঁ আৰু প্ৰতিজন নাগৰিকৰ, প্ৰতিটো পৰিয়াল আৰু লগতে সকলোৰে উন্নতি হ'ব লাগিব। সকলোৰে অধিকাৰ আৰু মৰ্য্যদা প্ৰদান কৰিব জানিব লাগিব। এই খিনি শিক্ষা এই মহামানৱৰ জনে আমাক শিকাই থৈ গ'ল। আমি সঁচাকৈ এই মহামানৱৰ জনে আমাক শিকাই যোৱা মহা বাণী বা মন্ত্ৰটো মানি ভৱিষ্যতে চলিব পাৰো তেতিয়াহ'লে নিশ্চয় আমাৰ দেশত সদায় শান্তি বিৰাজ কৰিব, সদায় মিলাপ্ৰীতিৰে বসবাস কৰি ঐক্যবদ্ধ ভাবে হিন্দু, মুছলমান, শিখ আৰু খ্ৰীষ্টান আমি সকলো জাতি জনগোষ্ঠীৰ মানুহবোৰে এক ভাৰতীয় মানুহ হিচাবে এক ভাৰত ৰাষ্ট্ৰ খনৰ কাৰণে সদায় কাম কৰি ভাৰতৰ উন্নতি আৰু প্ৰগতিৰ কাৰণে ভাৰতবৰ্ষত মহাত্মা গান্ধীয়ে যিটো সবল নেতৃত্বৰে কাম কৰিছিল, সেইটো আমি বাস্তৱত ৰূপায়িত কৰিব পাৰিম বুলি আমি নিশ্চয় ক'ব পাৰো। গতিকে মই আজি এই খিনি কথা অধ্যক্ষ মহোদয় মোৰ সীমিত জ্ঞানেৰে ক'ব দিয়াৰ বাবে আপোনক ধন্যবাদ দি মোৰ বক্তব্য ইয়াতে সামৰণি মাৰিলো।

মাননীয় অধ্যক্ষঃ এতিয়া মই ভূবন পেগু ক চমুকৈ ক'বৰ কাৰণে কলো আৰু তাৰ পিছত মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে ক'ব। আৰু যদি সময় থাকে তেন্তে আৰু দুই-তিনি জনে ক'ব।

শ্ৰী ভূবন পেগু (বিধায়ক) : আমাৰ জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীৰ ১৫০ বছৰীয়া জন্মজয়ন্তী উপলক্ষে যি আলোচনা আহ্বান কৰিছে আপোনাক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো। মহাত্মা গান্ধীৰ জীৱন কালৰ শেষলৈকে আমি সকলোৱে জানো যে, বৃটিছ সাম্ৰাজ্যবাদৰ ৰাজ ওফৰাবলৈ আৰু বৃটিছ সাম্ৰাজ্যবাদ ধ্বংস কৰিবলৈ যিটো সংগ্ৰামত লিপ্ত হৈছিল আজি দুই বছৰ তিনি বছৰ আগত, ২০০৬-১৭ চনত বৃটিছ পাৰ্লামেন্টৰ সন্মুখত লণ্ডনত মহাত্মা গান্ধীৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিটো যেতিয়া বনাই তাত উৎসাহটন কৰা হৈছিল তেতিয়া বৃটিছ পাৰ্লামেন্টৰ সন্মুখত পুৰণি লিডাৰ সকলে গোট খাই সকলোৱে এটা কথা অনুভৱ কৰিছিল **This struggle world today which Mahatma Gandhi.** তাত সেইদিনা বক্তা কেইজনমানে কৈছিল যিজন মানুহে বৃটিছ সাম্ৰাজ্যক নিজৰ জীৱন কালত মৃত্যুলৈকে যুঁজি ধংস কৰাৰ কাৰণে যুঁজিছিল সেইজন মানুহৰ আজি প্ৰতিমূৰ্ত্তী আমি বৃটিছ পাৰ্লামেন্টৰ সন্মুখত লগাইছো। ইয়াতকৈ ডাঙৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলী কি হ'ব পাৰে বুলি সেইদিনা অনুভৱ

কৰিছে সকলোৱে। অধ্যক্ষ মহোদয়, জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীক অকল ভাৰত বৰ্ষৰ আদৰ্শ বুলি কলে ভুল হ'ব। আজি যদি আমি লক্ষ্য কৰো কালার্ট মানুহৰ যি সংগ্ৰাম, আমেৰিকাত যি কালার্ট মানুহক অধিকাৰ দিয়াৰ যিটো সংগ্ৰাম আছিল, মাৰ্টিন লুঠাৰ কিং তেখেতেও অনুপ্রাণিত হৈছিল আমাৰ জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শক লৈ। জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শক লৈ নেলচন মেণ্ডেলাও অনুপ্রাণিত হৈছিল। সেই কাৰণে আজি যদি লক্ষ্য কৰো টি ভি টো মেলাৰ লগে লগে আজি উগ্ৰবাদে গোটেই পৃথিৱীক যেনেকৈ এফালে ধংসৰ মুখলৈ ঠেলি ধৰি এটা উগ্ৰবাদৰ আদৰ্শই যেনেকৈ আগবাঢ়ি গৈছে, ইমান মানুহ বম-বাৰুদত মৰিলে, ইমান মানুহ গুলিবাৰুদত মৰিলে আমেৰিকাৰ নিচিনা এটা শক্তিশালী ৰাষ্ট্ৰ, স্কুলৰ লৰা-ছোৱালীক স্কুলৰ ভিতৰত সোমোৱাই ইমান জন স্কুলীয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক গুলিয়াই মাৰিলে বুলি যেতিয়া খবৰ বোৰ পাওঁ, তাৰ ওপৰত যি ভাৰত য'ত এই মহান মানুহ জন আমাৰ জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীৰ জন্ম হৈছে যেতিয়া আমি যোৱা এসপ্তাহত দুজনী দুজনী মহিলাক যেতিয়া নিসঙ্গভাৱে ধৰ্ষন কৰি যেতিয়া পেট্ৰল ঢালি জ্বলাই দিয়া হৈছিল, আমি ভাৱো **Where is the society heading.** এনে পৰিস্থিতিৰ মাজত এই মহাত্মা গান্ধীৰ অহিংসাৰ আদৰ্শ **It has become more relevant.** আজিৰ তাৰিখত এখেতক সোৱৰী আমি এখেতৰ আদৰ্শ নতুন প্ৰজন্মক আৰু এই সমাজ ব্যৱস্থাত আৰু সকলোৱে আকোৱালী লৈ আগবাঢ়ি যাব পৰাকৈ এটা উদাহৰণ হিচাপে তেখেতক সোৱৰী আজি গোটেই দিনটো যিটো আলোচনা আপুনি আহ্বান কৰিছে মই ভাৱো **This will send a message to all Assam as well as all over India.** অধ্যক্ষ মহোদয়, যিহেতু মোৰ সময় দুই তিনি মিনিট থাকে, মই কেৱল এইটোকে অনুভৱ কৰিব বিচাৰিছো যে এখেতৰ আদৰ্শই যদি আমাক সকলোকে অনুপ্রাণিত নকৰে তেনেহলে এখেতে এটা কথা কৈ থৈ গৈছিল যে- **"An eye for an eye will make the whole world go blind."** আমি গোটেই পৃথিৱীয়ে যদি তেখেতৰ আদৰ্শক অতি সোনকালে আকোৱালি নলও, গোটেই পৃথিৱী ধংসৰ মুখলৈ আগবাঢ়ি যাব। ধন্যবাদ।

মাননীয় অধ্যক্ষ : ধন্যবাদ। মই তেনেকৈ সময়ৰ ভাগ কৰা নাছিলো। কিন্তু সময়ৰ কাৰণে চাইছো, কাৰণ আৰু তিনি জন আছে। গতিকে মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়া আপুনি কব এতিয়া। তাৰপিছত তিনিজন বক্তাই কোৱাৰ পিছত আমি শেষ কৰিম।

শ্ৰী সৰ্বানন্দ সোণোৱাল (মুখ্যমন্ত্ৰী অসম): মাননীয় অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, আজি বিধান সভাৰ মজিয়াত আপুনি মহামানৱ মহাত্মা গান্ধীৰ ১৫০ বছৰীয়া জন্মজয়ন্তীৰ উপলক্ষে যি আলোচনা অনুষ্ঠিত কৰিলে অধ্যক্ষ পদক্ষেপ হিচাপে ইয়াৰ বাবে মই আপোনাক বিশেষভাৱে কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। কাৰণ এই আলোচনা আমাৰ সকলোৰে বাবে অত্যন্ত প্ৰয়োজনীয়। আমিও জনপ্ৰতিনিধি হিচাপে অসমৰ ৩ কোটি ৩০ লক্ষ জনগণক আন্তৰিকতাৰে নিষ্ঠাৰে সেৱা আগবঢ়াবৰ বাবে এই পবিত্ৰ সদনত আমি সকলোৱে মিলিত হৈছো। মই জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীৰ সন্দৰ্ভত কিছু বক্তব্য আজি মই লিখিত ভাৱে আনিছো, মই পাঠ কৰি দিম। কিন্তু, ইয়াৰ প্ৰাকমুহূৰ্তত এগৰাকী মহান নেতাৰ আজি পূণ্য তিথি, সেই গৰাকী হৈছে আমাৰ ড° ভীম ৰাও বাবা চাহেব ৰামজী আশ্বেদকাৰ, গতিকে তেখেতৰ প্ৰতি মই পূণ্য তিথিত গভীৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলী জ্ঞাপন কৰিছো। আজি মহা মানৱ মহাত্মা গান্ধীৰ বিষয়ে আমি যেতিয়া আলোচনা কৰো তেতিয়াই নিজৰ দুৰ্বলতা বিলাক দেখা পাওঁ। মোৰ ব্যক্তিত্বত কিমান দুৰ্বলতা আছে, মই জীৱনত কিমানখিনি কাম সঠিকভাৱে কৰিছো বা নকৰিছো এই বিলাক কথা মোৰ বিবেগে মোক সোৱাৰাই দিয়ে। মই ভাৱো জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীৰ ব্যক্তিত্বই আমাৰ ভাৰতীয় সমাজ খনক কেৱল এই অনুভূতি প্ৰদান কৰাই নহয় বিশ্ব মানৱ সমাজৰ মাজত

এই চেতনাটো জগাই তুলিছে। সেই বাবে এই সাধাৰণ ব্যক্তিত্ব নহয়, মহা মানৱ মহত্বা গান্ধী কেৱল ভাৰত বৰ্ষৰ সন্তান এনে নহয়, ভাৰত বৰ্ষই, ভাৰত মাতাই বিশ্বৰ মানৱ সমাজত আগবঢ়োৱা আটাইতকৈ ডাঙৰ উপহাৰ। I believe this is the biggest gift of India to the world society in the term of Mahatma Gandhi. গতিকে জাতিৰ পিতা মহত্বা গান্ধীৰ প্ৰতি মই গভীৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলী জনাইছো, কোটি কোটি প্ৰণিপাত যাচিছো আৰু তেখেতৰ পৰা আশীৰ্বাদ বিচাৰিছো যাতে আমাৰ ব্যক্তিত্বতো মানববীয় গুণ তেখেতে প্ৰদান কৰে, মানবীয় অনুভূতি প্ৰদান কৰে আৰু সততা নিষ্ঠাৰে সমাজ সেৱা কামত আত্মনিয়োগ কৰাৰ বাবে আমাকো যেন শক্তি প্ৰদান কৰে। মই আজি লিখিত ভাৱে এটি চমু ভাষণ প্ৰস্তুত কৰি আনিছো, মাননীয় অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, মই সদনৰ বেছি সময় নলও ইয়াৰ পিছত দেখিছো কেইবাগৰাকী আমাৰ প্ৰতিনিধিয়ে তেখেতক শ্ৰদ্ধাঞ্জলী জনাই বক্তব্য ৰাখিব। কেৱল মই এই সদনত উপস্থিত থকা প্ৰতি গৰাকী জনপ্ৰতিনিধিৰ ওচৰত এটি আহ্বান জনাম যে জাতিৰ পিতা মহা মানৱ মহত্বা গান্ধীয়ে পৰিস্কাৰ পৰিচলনত ইশ্বৰ প্ৰনেতাৰ কথা কৈছে, য'ত পৰিস্কাৰ তাতে সংস্কাৰ। গতিকে আমি সকলোৱে কিন্তু এই কথাষাৰ আমাৰ জীৱন যাত্ৰাত নিষ্ঠাৰে মানি চলাৰ বাবে আমি প্ৰথমে জনপ্ৰতিনিধি সকলে দৃষ্টান্তমূলক উদাহৰণ জনসাধৰণৰ সন্মুখত দাঙি ধৰিব লাগে। মই ভাৱো যে এইখিনি কামত যদি আমাৰ জীৱন কালত কিছু হলেও অৰিহণা যোগাব পাৰো, তেতিয়া উঠি অহা প্ৰজন্মই আমাক অনুকৰণ কৰিব। আজি আহি থাকোতে মই এটি দৃশ্য দেখিলো, হয়তো আপোনালোক সকলোৱে দেখিছে, গুৱাহাটীৰ ৰাজপথৰ দাতিত যিবিলাক মাজত থকা ডিভাইদাৰ সেই বিলাক ৰং কৰি থকা হৈছে, কিন্তু ৰঙৰ ওপৰত মানুহে পিক পেলাই দিছে। এই মানসিকতা পৰিৱৰ্তন কৰিব নোৱাৰিলে আমি বাপুজীক কেনেকৈ শ্ৰদ্ধাঞ্জলী জনাম? বাপুজীৰ আত্মাই এই দৃশ্য দেখি অতি মনোকষ্ট পায়। মই অসমৰ বুকুত বসবাস কৰা প্ৰতিখন গাঁও, চহৰ, চাহ-বাগিছা, চৰ-চাপৰি, পাহাৰ-ভৈয়াম, বৰাক-ব্ৰহ্মপুত্ৰ সকলো লোকৰ ওচৰত বিনম্ৰ আহ্বান জনাইছো যে বাপুজীক আমি হৃদয়ৰ পৰা যদি ভক্তিভাৱেৰে শ্ৰদ্ধাঞ্জলী জনাব লগা হয় বাপুজীয়ে যেনেধৰণে আমাক জীৱন নিৰ্বাহ কৰাৰ নিমিত্তে প্ৰেৰণা প্ৰদান কৰি গৈছে, যিপৰামৰ্শ প্ৰদান কৰি গৈছে, যি স্বচ্ছতাৰ কথা কৈছে ইয়াত যেন আমি সকলোৱে অন্তৰ আত্মাই আকোৱালী লৈ আমাৰ জীৱন যাত্ৰাত ইয়াক যাতে মানি চলিব পাৰো। মহাত্মা গান্ধীয়ে কৈছিল "My religion is based on truth and Non-violence. Truth is my God. Non-violence is the means of realising him." অৰ্থাৎ সত্য আৰু অহিংসাই হ'ল মোৰ জীৱনৰ ধৰ্ম, সত্যই হ'ল মোৰ বাবে ভগৱান আৰু ভগৱানক পোৱাৰ পথটোৱে হ'ল অহিংসা। ইমান সুন্দৰ কথা। আমাৰ কেতিয়াবা খং উঠে, অত্যান্ত উত্তেজিত হৈ কেতিয়াবা আমি আমাৰ কথা-বাৰ্তাত কিছুমান পৰিভাষা প্ৰয়োগ কৰো যিয়ে সমাজখনত এটা দুস্কৃতিৰ পৰিবেশ গঢ় দিয়ে। গতিকে বাপুজীৰ এই কথাষাৰ আমি উপলব্ধি কৰা উচিত। "সত্যই হ'ল মোৰ ভগৱান আৰু ভগৱানক পোৱাৰ পথটিয়ে হ'ল অহিংসা। সত্য আৰু অহিংসাৰ পূজাৰী আছিল মহামানৱ মহাত্মা গান্ধী। তেখেতে কৈছিল " Non - violence gratest force disposal of mankind. It is mightier than the mightiest weapon of destruction devised by the ingenuity of man'। অৰ্থাৎ মানৱৰ বাবে অহিংসাই হ'ল আটাইতকৈ ডাঙৰ শক্তি। এই শক্তি ধ্বংসাত্মক শক্তিশালী অস্ত্ৰতকৈও শতগুনে শক্তিশালী। বিশ্বৰ মানৱ সমাজক তেখেত প্ৰদান কৰি গৈছে অহিংসাৰ দৰে উত্তম পন্থা। এই অহিংসাৰ মূল মন্ত্ৰে তেওঁ সমগ্ৰ ভাৰতবাসীকে বৃটিছৰ শোষণ- নিস্পেষণৰ বিৰুদ্ধে একত্ৰিত কৰিছিল। অহিংসাৰে পৃথিৱীৰ অন্যতম

শক্তিশালী সংগ্ৰামত লিপ্ত হৈ ভাৰতক স্বাধীন কৰাৰ দিশত সফল হৈছিল। আজি বিশ্বৰ প্ৰতিখন দেশে গান্ধীজীৰ এই আদৰ্শকে সাৰোগত কৰি হিংসাৰ বিৰুদ্ধে মাৰ বান্ধি থিয় হোৱাৰ বাবে সংকল্প গ্ৰহণ কৰিছে। এইয়াই গান্ধীজীৰ অন্যতম সাফল্য তথা গান্ধীবাদৰ সাম্প্ৰতিক সময়তো থকা তাৎপৰ্য। সেয়েহে ডঃ মাৰ্টিন লুথাৰ কিঙে কৈছিল- ‘Christ gave me message and Gandhiji method ’ অৰ্থাৎ যীশুয়ে মোক বাণী দিছে আৰু মহাত্মা গান্ধীয়ে দিছে পদ্ধতি তেখেতৰ অহিংসা বাণীৰ দ্বাৰা এলবাৰ্ট আইনষ্টাইন, নেলছন মেণ্ডেলা, ষ্টীভ জৰছ, বাৰাক ওবামাৰ দৰে বিশ্বৰ নেতাসকলেও আকৃষ্ট হৈ সমগ্ৰ বিশ্বৰ বাবে এক শান্তি পূৰ্ণ পৰিবেশ ৰছনা কৰাৰ দিশত উদ্বুদ্ধ হৈছিল। গান্ধীজীয়ে বিশ্বাস কৰিছিল যে অসত্যৰে কোনো মহৎ কাৰ্য কৰা অসম্ভৱ। হিংসাত্মক আন্দোলনৰ উপায় হিচাপে অসত্যৰ ব্যৱহাৰ অনিবাৰ্য্য কিয়নো হিংসাৰ নীতি নিৰ্দ্দাৰণ হয়, সৰ্ব সাধাৰণৰ চকুৰ অজ্ঞাতে সেয়েহে গান্ধীজীয়ে কোনো দিনে হিংসাক প্ৰশ্ৰয় দিয়া নাছিল। ইয়াতে নিহিত হৈ আছে গান্ধীজীৰ শক্তিশালী অহিংস নীতিৰ তাৎপৰ্য কাৰণ গান্ধীজীয়ে গভীৰ ভাবে বিশ্বাস কৰিছিল যে কেৱল লক্ষ্য মহৎ হ’লেই নহ’ব। সেই লক্ষ্য পূৰণৰ পথো মহৎ হ’ব লাগিব। সেয়েহে অহিংসাৰ অমোঘ বাণীৰে কোটি কোটি জনতাক বৃটিছ সাম্ৰাজ্যবাদৰ কঠোৰ হাতেৰাৰ পৰা মুক্ত কৰিবলৈ অহিংস পথেৰে সন্মুখৰ পৰা নেতৃত্ব দিয়াত গান্ধীজীয়ে সফলতা লাভ কৰিছিল। গান্ধীজীয়ে বৃটিছৰ বিৰুদ্ধে দক্ষিণ আফ্ৰিকাত সন্মুখীন হোৱা অপমান কেৱল নিজৰ ভিতৰতে সীমাৱদ্ধ নাৰাখি প্ৰগৰাকী ভাৰতীয়ৰ অন্তৰাত্মালৈ বিয়পাই দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত সফল হৈছিল। কিন্তু বৃটিছৰ বিৰুদ্ধে থকা ক্ষোভ আৰু ঘৃণাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ সকলোকে অহিংসা পন্থাৰে আন্দোলনত ব্ৰতী হোৱাৰ দিশত সফলতা লাভ কৰিছিল। অৰ্থাৎ হিংসাৰে কোনো সমস্যাৰ সমাধান নহয় বুলি গান্ধীজীয়ে মৰ্মে মৰ্মে বিশ্বাস ৰাখিছিল। গান্ধীজীৰ আন এক আদৰ্শ হ’ল তেখেতে পশ্চিমীয়া সভ্যতাৰ লগত চিনাকী হৈও ভাৰতীয় জনসাধাৰণৰ আবেগ অনুভূতিৰ কথা অনুধাৱন কৰি দেশলৈ উভতি আহিয়েই ভাৰত বৰ্ষৰ জনগণৰ পৰিত্ৰাণৰ বাবে সাধাৰণ জনতাৰ সৈতে এক হৈ সংগ্ৰামৰ নেতৃত্ব দিব পাৰিছে। গান্ধীজীৰ বেশ ভূষাই ইয়াকে প্ৰমাণ কৰে। সাধাৰণ ভাৰতীয়াই যি বেশ ভূষা পৰিধান কৰিছিল গান্ধীজীও সেই বেশ ভূষাকে গ্ৰহণ কৰি জনসাধাৰণৰ সৈতে একাত্ম হৈ সংগ্ৰামৰ নেতৃত্ব দিছিল। জাতি সম্প্ৰদায় নিৰ্বিশেষে গান্ধীজীয়ে সকলোকে মানুহকে মানবীয় দৃষ্টিভঙ্গীৰে আকোঁৱালি লৈছিল। সৰ্বমতী আশ্ৰমৰ পৰাই বিশ্ববাসীলৈ এক শক্তিশালী পন্থা দিবলৈ সক্ষম হৈছিল। তেখেতৰ সত্যগ্ৰহ আন্দোলনেই হয়ওক, দাণ্ডী যাত্ৰাই হওক সকলো আন্দোলনেই আছিল অহিংসাৰ মূল মন্ত্ৰৰে পৰিচালিত একো একোটা শক্তিশালী পদক্ষেপ। গান্ধীজীৰ কথা আৰু কামৰ মাজত কোনো পাৰ্থক্য নাছিল। তেখেতৰ দৰ্শন আছিল ত্যাগৰ। যি ভাৰতীয় সভ্যতা সংস্কৃতিৰ এক অপূৰ্ব দৰ্শন। গান্ধীজী এগৰাকী হাড়ে হিমজুয়ে ভাৰতীয় আছিল যদিও তেখেতৰ মানবতাবাদ, অহিংসা নীতি ইত্যাদিয়ে সমগ্ৰ বিশ্বৰ কোটি কোটি জনতাৰ জীৱন পৰিচালিত কৰাৰ উত্তম পন্থা হিচাপে আকৃষ্ট কৰিব পাৰিছে। সেয়েহে গান্ধীজীৰ বিশ্বজনীন চিন্তাধাৰা আজিও সমগ্ৰ বিশ্বতে সমাদৃত। সেয়েহে গান্ধীজীৰ জন্মদিন অৰ্থাৎ দুই অক্টোবৰৰ দিনটো সমগ্ৰ পৃথিৱীয়ে বিশ্ব অহিংসা দিৱস হিচাপে পালন কৰি আহিছে। “ পৰম শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া , আজি বিশ্বৰ মানৱ সমাজে শান্তিৰ সন্ধানত ব্যাকুল হৈছে আৰু বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিয়ে আমাক নতুন নতুন পৰিবেশ প্ৰদান কৰিছে। যন্ত্ৰ দিছে, আৰু কম সময়ৰ ভিতৰত উৎপাদন শক্তি বৃদ্ধি কৰাৰ বাবে শক্তি যোগান ধৰিছিল। কিন্তু মানব সমাজত আটাইতকৈ আৱশ্যক সেই বিষয়বস্তুৰ সন্দৰ্ভত গান্ধীজীৰ আদৰ্শ আজি পৃথিৱীয়ে আঁকোৱালী লৈছে। সেয়ে একবিংশ শতিকাৰ বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিৰ দিনত গান্ধীজীৰ নীতিৰ প্ৰাসংগিকতা বিশ্বৰ

প্ৰতিগৰাকী ব্যক্তিয়ে গভীৰভাৱে উপলব্ধি কৰি গান্ধীজীৰ এই মন্ত্ৰক আজি আকোঁৱালী লৈছে। গান্ধীজীয়ে গভীৰভাৱে বিশ্বাস কৰিছিল যে India lives in villages অৰ্থাৎ ভাৰতবৰ্ষ গাওঁতহে বসবাস কৰে। সেয়েহে গ্ৰাম্য অৰ্থনীতি টনকিয়াল নহ'লে এখন প্ৰানবন্ত ভাৰত গঢ়ি তোলাটো সম্ভৱ নহয়। গ্ৰামীন জনসাধাৰণৰ কুটীৰ শিল্প পঞ্চায়তী ৰাজ ব্যৱস্থাৰ উত্তৰণৰ বাবে গান্ধীজীয়ে সৰ্বাধিক গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছিল। গান্ধীজীয়ে সেয়েহে খাদী আৰু প্ৰামোদ্যগৰ উত্তৰণৰ দিশটো সৰ্বাধিক গুৰুত্ব দিছিল। মহাত্মা গান্ধীয়ে গভীৰভাৱে বিশ্বাস কৰিছিল সকলো মানুহৰ আত্মা এক শৰীৰ এক। এইখিনি কোৱাৰ আগতে মই টো কথা ক'ব বিচাৰিছো.... আজিৰ তাৰিখত পঞ্চায়তী ৰাজ ব্যৱস্থা যিটো প্ৰবৰ্ত্তন কৰা হৈছে আমি সকলো জনপ্ৰতিনিধিয়ে আমাৰ নিজ নিজ সমষ্টিত আমাৰ নিৰ্বাচিত পঞ্চায়তৰ প্ৰতিনিধসকল আছে। এতিয়া এই পঞ্চায়তীৰাজ ব্যৱস্থাটো অধিক শক্তিশালী ৰূপ আৰু অধিক অধিকাৰ প্ৰদান কৰাৰ বাবে যিখিনি পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰা হৈছে, সেই পদক্ষেপ যদি সদব্যৱহাৰ হয় তেতিয়া হ'লে গ্ৰাম্য অঞ্চলত বাস কৰা প্ৰতিটো পৰিয়াল সামাজিকভাৱে আৰ্থিকভাৱে সবল হ'ব। সেই বাবে মই আজি বাপুজীক স্মৰণ কৰি পঞ্চায়তৰ প্ৰতিগৰাকী প্ৰতিনিধিক, ৱাৰ্ড মেম্বাৰ, পঞ্চায়ত প্ৰেছিডেণ্ট, জেট পি ছি মেম্বাৰ, এ পি মেম্বাৰ তেখেতসকলক এই পবিত্ৰ সদনৰ পৰা মই আন্তৰিকতাৰে শ্ৰদ্ধাৰে আহ্বান জনাইছো আপোনালোকে বাপুজীৰ আদৰ্শক নিজ নিজ ৱাৰ্ডত পঞ্চায়তত জীয়াই ৰাখক। যি কেইটা টকা আপোনালোকে পাইছে এই টকাখিনি আপোনালোকে সদ ব্যৱহাৰ কৰক। প্ৰতিটো পৰিয়ালৰ উন্নয়ণৰ বাবে তেখেতসকলৰ সামাজিক উত্তৰণৰ বাবে আপোনালোকে ব্যয় কৰক। মই ভাবো বাপুজীয়ে যি সপোন দিখিছিল পঞ্চায়তী ৰাজ ব্যৱস্থাৰ যোগেৰে ৰাম ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠাৰ - ৰাম ৰাজ্য মানে কি য'ত শান্তি, সম্প্ৰীতি আৰু ভাতৃত্ববোধৰ বন্ধুত্ব, য'ত ন্যায়, সততা, শ্ৰদ্ধা, ভক্তি, নিষ্ঠা, মানৱ প্ৰেম এয়াই হৈছে পঞ্চায়তী ৰাম ৰাজ্য। গতিকে মই ভাবো বাপুজীৰ এই আদৰ্শ এই শুভক্ষণত প্ৰতিগৰাকী পঞ্চায়তৰ জনপ্ৰতিনিধিয়ে শ্ৰদ্ধাৰে তেখেতসকলৰ কৰ্মজীৱনত আঁকোৱালী ল'ব।

সেয়েহে সুধাকৰ্ণ ভাৰত ৰত্ন ডঃ ভূপেন হাজৰিকা দেবে গান্ধীজীক লৈ তেখেতৰ গীতত এনেদৰে কৈছিল গতিকে মই ভাবো বাপুজীৰ আদৰ্শক আজি এই শুভ ক্ষণত প্ৰতিগৰাকী অসমৰ পঞ্চায়তৰ জনপ্ৰতিনিধিয়ে শ্ৰদ্ধাৰে তেখেত সকলৰ কৰ্মজীৱনত আঁকোৱালি ল'ব। মহাত্মা গান্ধীয়ে গভীৰ ভাৱে বিশ্বাস কৰিছিল যে সকলো মানুহৰ আত্মা এক, শৰীৰ এক। সেয়েহে সুধাকৰ্ণ ড. ভূপেন হাজৰিকাই গান্ধীজীক লৈ গোৱা গানত এনেদৰে কৈছে - 'মহাত্মাই হাঁহি হাঁহি আৰু কেতিয়াবা চকুপানী লুকুৱাই বহু কথা কৈ গৈছে। মহাত্মাই হাঁহি বোলে ৰাম-ৰহিম, বান্ধৱ ৰাম-ৰহিম। একেলগে একে সংগে বান্ধৱ পাতিম'। ইমান সাৰ্বজনীন চিন্তাৰ জৰিয়তে তেখেতে মানৱীয় দৃষ্টিভংগীৰে এখন সমাজ নিৰ্মাণ কৰাৰ আমাক যি আদৰ্শ প্ৰদান কৰি গৈছে মই ভাবো এইখিনি কথা আমি সকলোৱে মৰ্মে মৰ্মে উপলব্ধি কৰা উচিত। আমি একেলগে বান্ধৱ পাতিম অৰ্থাৎ আমি একেলগে একে সংগে বান্ধৱ পাতিম। সমগ্ৰ বিশ্বই আজি এই কথা অনুধাৱন কৰিব পাৰিছে। সন্ত্ৰাসবাদৰ বিবেকহীন নিষ্ঠুৰতাৰ বিৰুদ্ধে সেয়েহে আজি গোটেই পৃথিৱীজুৰি গান্ধীজীৰ অহিংসা নীতিকে সকলোৱে সৰোগত কৰি এখন শান্তি আৰু সমৃদ্ধিৰ পৃথিৱী গঢ়াৰ কামত নিষ্ঠা সহকাৰে ব্ৰতী হৈছে। 'মোৰ জীৱনেই মোৰ বাণী' বুলি কোৱা গান্ধীজীৰ নীতি আৰু আদৰ্শক আমি সকলোৱে জীৱনৰ পন্থা হিচাবে গ্ৰহণ কৰিলে এই পৃথিৱীত কোনো বিবাদৰে অৱকাশ নাথাকিব বুলি আমি ভাবো।

এইগৰাকী মহান নেতাৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ সৈতে আছিল এক নিবিড় সম্পৰ্ক। উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলবাসীয়ে সগৌৰৱেৰে নিজকে ভাৰতীয় বুলি পৰিচয় দিবলৈ সক্ষম হোৱাৰ অন্তৰালত নিহিত

হৈ আছে এইগৰাকী মহাত্মাই অঞ্চলটোৰ প্ৰতি প্ৰদৰ্শন কৰা বিশেষ স্নেহ আৰু গভীৰ আস্থা। দেশৰ স্বাধীনতা আন্দোলনৰ ধামখুমীয়াত যেতিয়া কেবিনেট মিছনৰ প্ৰস্তাৱ অনুসৰি অসমকে ধৰি উত্তৰ পূবৰ এই অঞ্চল পাকিস্তানৰ হাতত গটাই দিবলৈ কংগ্ৰেছৰ নেতৃত্ব সাজু হৈছিল, সেই সময়ত গান্ধীজী আৰু লৌহ পুৰুষ চৰ্দাৰ বল্লভ ভাই পেটেলৰ দৃঢ় সিদ্ধান্তৰ বাবেই আমি অখণ্ড ভাৰতৰ অংগ হৈ ৰবলৈ সক্ষম হ'লো। ১৯৪৬ চনত চতুৰ্থ বাৰৰ বাবে অসম ভ্ৰমণলৈ আহি গান্ধীজীয়ে শৰণীয়া পাহাৰত এটা পঁজা ঘৰত জিৰণি লোৱাটো আমাৰ সকলোৰে বাবে এক সৌভাগ্যৰ বিষয়। ১৯৪৬ চনত অসমলৈ আহি শূৱালকুছি ভ্ৰমণ কৰি অসমীয়া শিপিনীৰ পাৰদৰ্শিতাত মোহাবিষ্ট হৈ গান্ধীজীয়ে কৈছিল - 'অসমৰ শিপিনীয়ে তাঁত শালত সপোন ৰচিব পাৰে'। সেয়েহে অসমৰ লগতে উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চল বাসীয়ে মহাত্মা গান্ধীৰ দূৰদৰ্শী চিন্তা-চৰ্চাক সদায়ে শ্ৰদ্ধা সহকাৰে স্মৰণ কৰিব লাগিব।

গান্ধীজীৰ লক্ষ্য আৰু আদৰ্শক বাস্তৱায়িত কৰাৰ বাবে বৰ্তমানৰ কেন্দ্ৰীয় আৰু ৰাজ্য চৰকাৰে স্বচ্ছ ভাৰত অভিযান, সবকা সাথ, সবকা বিকাশ, সবকা বিশ্বাস নীতিৰে সকলো সম উন্নয়ণৰ বাবে শক্তিশালী পদক্ষেপ লৈছে। আজি আমাৰ দেশৰ আদৰ্শবাদী নেতা, সৎ আৰু নিষ্ঠাবান কঠোৰ পৰিশ্ৰমী প্ৰধান মন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোডী ডাঙৰীয়াই সবকা সাথ, সবকা বিকাশ, সবকা বিশ্বাস নীতিৰে আজি ভাৰতবৰ্ষৰ কাশ্মীৰৰ পৰা কন্যাকুমাৰীলৈকে, অৰুণাচল প্ৰদেশৰ পৰা গুজৰাটলৈকে ভাৰতবৰ্ষৰ বুকুত বসবাস কৰা ১৩০ কোটি জনগণৰ প্ৰতি সম দৃষ্টি ৰাখি সকলোৰে সম উন্নয়ণৰ বাবে যি দৃষ্টান্তমূলক পদক্ষেপ লৈছে এই পদক্ষেপৰ দ্বাৰা বাপুজীৰ নীতিক বিশেষভাৱে শ্ৰদ্ধা জনোৱা হৈছে আৰু আন্তৰিকতাৰে আমাৰ চৰকাৰৰ নীতিক, বাপুজীৰ নীতিক মৰ্যদা দিয়া হৈছে। গান্ধীজীৰ লক্ষ্য আৰু আদৰ্শক বাস্তৱায়িত কৰাৰ কাৰণে বৰ্তমানৰ চৰকাৰে লোৱা এই কাৰ্যসূচী সমূহে জনসাধাৰণক বিশেষ ভাৱে আজি ন্যায় প্ৰদান কৰাৰ ক্ষেত্ৰত, সামাজিক মৰ্যদা দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত সফলতা অৰ্জন কৰিছে। স্বাধীনতাতকৈও স্বচ্ছতা অধিক গুৰুত্বপূৰ্ণ বুলি মন্তব্য কৰা গান্ধীজীৰ আদৰ্শ বাস্তৱায়িত কৰাৰ বাবে সুলাভ অনাময়, শৌচাগাৰ নিৰ্মাণ, বিভিন্ন ধৰজাবাহী আঁচনিৰে সমাজৰ দুৰ্বল আৰু পিছপৰা শ্ৰেণীৰ অন্ন, বস্ত্ৰ, বাসস্থানৰ সমস্যা নিৰাময়, কুটিৰ শিল্পৰ জৰিয়তে গ্ৰাম্য অৰ্থনীতি শক্তিশালী কৰা, সমাজৰ দুৰ্বল আৰু অৱহেলিত শ্ৰেণীৰ সৱলীকৰণৰ বাবে কনকলতা মহিলা সৱলীকৰণ আঁচনি শ্বহীদ কুশল কোঁৱৰ বৃদ্ধ পেঞ্চন আঁচনি, দিবাংগ সকলৰ বাবে চিকিৎসা সাহায্য, একক ব্যৱহাৰ যোগ্য প্লাষ্টিক পৰিত্যাগ কৰি খাদ্য আৰু গ্ৰামোদ্যোগৰ উৎপাদিত সামগ্ৰীৰ ব্যৱহাৰ ইত্যাদিৰ লেখীয়া পদক্ষেপ আমাৰ চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিছে। মাননীয় অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া মই ভাৱো আজি জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীৰ নামত আমি সকলোৱে আলোচনাত মিলিত হৈছো। গতিকে আজি এই পবিত্ৰ সদনৰ পৰা আমি শাসক-বিৰোধী সকলোৱে মিলি এটা বাৰ্তা অসমৰ জনগণক দিয়া উচিত। বাৰ্তাটো এইটোৱে যে আমি সকলোৱে একেলগে থাকিম, আমি সকলোৱে মিলিপ্ৰীতিৰে কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰিম, আমি সকলোৱে একেলগে মিলি সততা আৰু নিষ্ঠাৰে সমাজখন পৰিস্কাৰ কৰিম। গতিকে মই ভাৱো এইটো বাৰ্তা আমি যদি পবিত্ৰ সদনৰ পৰা দিব পাৰো আৰু আগন্তুক দিনত প্ৰতিগৰাকী জনপ্ৰতিনিধিয়ে এই বাৰ্তাটো তেখেত সকলৰ কৰ্ম জীৱনত আখৰে আখৰে পালন কৰাৰ বাবে প্ৰতিগৰাকীয়ে যদি সংকল্পবদ্ধ হয় তেতিয়াহ'লে বাপুজীৰ আত্মাই শান্তি পাব। গতিকে মই আজি এই মুহূৰ্তত বাপুজীৰ এটি উক্তি দুৰ্নীতিৰ সন্দৰ্ভত ক'ব বিচাৰিছো যে- 'ভাৰতবৰ্ষত ইমান বস্ত্ৰৰ অভাৱ নাই য'ত নেকি মানুহে ভোক গুচাব নোৱাৰে। ভাৰতবৰ্ষত অভাৱ নাই বহুতো সম্ভাৱনা শক্তি আছে কিন্তু বাপুজীয়ে কৈছে যে প্ৰথমতে ভাৰতবৰ্ষৰ মানুহৰ লোভটো

আঁতৰ কৰিব লাগিব। এই সম্ভাৱনা শক্তিৰ যোগেদি প্ৰত্যেক গৰাকী ব্যক্তিক মৰ্যাদা সহকাৰে জীয়াই থকাৰ বাবে আমি সকলো ধৰণৰ সহযোগিতা আগবঢ়াব পাৰো, সকলো ধৰণৰ পৰিৱেশ নিৰ্মাণ কৰিব পাৰো। কিন্তু আটাইতকৈ ডাঙৰ প্ৰত্যাহ্বানটো হৈছে মানুহৰ লোভটো। মানুহৰ এই লুভীয়া স্বভাৱটো পৰিত্যাগ কৰিব লাগিব। বাপুজীৰ ফিল'চফী হৈছে ত্যাগ আৰু তেখেতে ত্যাগ কৰি দেখুৱাইছে। তেখেতে ও বিলাসিতাৰ জীৱন কটাৰ পাৰিলে হয়। তেখেত এগৰাকী সফল উকিল আছিল। কিন্তু তৎস্বত্বেও তেখেতে সকলো বিলাক লাহ-বিলাহ পৰিত্যাগ কৰি ভাৰতীয় সমাজ ব্যৱস্থাৰ সৈতে সাধাৰণ মানুহৰ সৈতে চামিল হৈ ত্যাগৰ মনোভাৱেৰে আজি ভাৰতবৰ্ষক বৃটিছ সাম্ৰাজ্যৰ পৰা পৰিত্ৰাণ দিবৰ বাবে যিখিনি কষ্ট ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিলে ইয়াৰ বাবে আজি বিশ্বৰ মানৱ সমাজে তেখেতক আদৰ্শ হিচাবে গ্ৰহণ কৰিছে। গতিকে মই ভাৱো আমি সকলোৱে বাপুজীৰ আদৰ্শৰে এই লোভটো পৰিত্ৰাণ কৰিব লাগিব। আমাৰ জনপ্ৰতিনিধি সকলৰ ওপৰতেই সাধাৰণতে জনসাধাৰণৰ বেছি অভিযোগ থাকে। গতিকে আমি যদি সকলোৱে বাপুজীক শ্ৰদ্ধা জনাব লগীয়া হয় এই লোভটো আমি ত্যাগ কৰিব লাগিব আৰু আমি আদৰ্শ প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লগীয়া হ'লে সততা আৰু নিষ্ঠাৰে কাম কৰি দেখুৱাব লাগিব। ধন্যবাদ অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া।

মাননীয় অধ্যক্ষ : এতিয়া শ্ৰী দেবব্ৰত শইকীয়া।

শ্ৰী দেবব্ৰত শইকীয়া : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি অসম বিধান সভাত মহামানৱ গান্ধীজীৰ ১৫০ তম জন্ম জয়ন্তী উদ্‌যাপনৰ বাবে এই অনুষ্ঠান আয়োজন কৰাৰ বাবে মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ক আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। আজি ৬০ বি আৰ আশ্বৈদকাৰৰ পূৰ্ণ তিথি, তাৰবাবে মই শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জনাইছো।

মোহনদাস কৰমচান্দ গান্ধী অথবা এম কে গান্ধী হিচাবে জীৱন আৰম্ভ কৰা সেই ব্যক্তিগৰাকী এতিয়া ভাৰতৰ বাসিন্দাৰ লগতে বিদেশী লোকৰ বাবেও মহাত্মা গান্ধী। এই মহাত্মা নামেৰে বিভূষিত কৰিছিল কবিগুৰু ৰবিন্দ্ৰ নাথ ঠাকুৰৰ দৰে স্বনাম ধন্য ব্যক্তিয়ে। বৃটিছ শাসনৰ পৰা স্বাধীন হোৱা নতুন ভাৰতৰ জাতি, ধৰ্ম নিৰ্বিশেষে সকলো বাসিন্দাই তেখেতক জাতিৰ পিতা ৰূপে স্বীকৃতি দিলে। আনকি সৰ্বকালৰ এজন শ্ৰেষ্ঠ বৈজ্ঞানিক Albert Einstein য়ে গান্ধীজীৰ বিষয়ে কবলৈ বাধ্য হৈছিল যে : "Generations to come will scarce believe that such a one as this ever in flesh and blood walked upon this earth". অৰ্থাৎ আহিবলগীয়া প্ৰজন্মই বিশ্বাস কৰিবলৈ টান পাব যে এনে এজন তেজ-মণ্ডহৰ ব্যক্তিয়ে এই পৃথিৱীত পদাৰ্পন কৰিছিল।

গান্ধীজীয়ে এনে সন্মান অকল এই কাৰণে পোৱা নাছিল যে তেখেতে বিশ্ববাসীক অহিংসাৰ দ্বাৰা অন্যায়েৰ বিৰুদ্ধে যুজিবলৈ শিকাইছিল। এনে সন্মান পোৱাৰ আন এটা ডাঙৰ কাৰণ আছিল তেখেতে নিজৰ দোষ-ত্রুটি লুকুৱালৈ চেষ্টা কৰাৰ বিপৰীতে সেই সমূহ মুকলিকৈ আলোচনা কৰি আত্ম-সংশোধনৰ প্ৰয়াস গোটেই জীৱন কৰি গৈছিল। এইটো এটা বিৰল গুণ আৰু ইয়াক সকলোৱে অনুকৰণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। গান্ধীজীয়ে 'The Story of My Experiments with Truth' নামৰ আত্মজীৱনী মূলক কিতাপখনত নিজৰ বিষয়ে এনে বহু অপ্ৰিয় সত্য ব্যক্ত কৰি গৈছে যিটো অকল এজন মহাত্মাৰ বাবেহে সম্ভৱ।

গান্ধীজীৰ এই গুণটো অসমৰ ক্ষেত্ৰটো প্ৰতিফলিত হৈছিল। অসমলৈ অহাৰ আগতে দুখন ইংৰাজী কিতাপৰ ভিত্তিত তেখেতে ১৯০৮ চনৰ দুটা লিখনিত অসমীয়া মানুহৰ চাৰিত্ৰিক দিশ সম্বন্ধে কিছু নএৰ্থক মন্তব্য কৰিছিল। ১৯২১ চনত প্ৰথমে অসমলৈ আহোতে অজ্ঞতাৰ ফলত

হোৱা তেখেতৰ এই ভুলৰ বাবে ৰাজহুৱা ভাবে দুখ প্ৰকাশ কৰিছিল। অসমৰ ৰাইজেও কোনো গ্লানি নাৰাখি তেখেতক আকোৱালি লৈছিল।।

বৰ্তমান সময়ত গান্ধীজীৰ জীৱন আৰু দৰ্শনৰ তাৎপৰ্য্য অধিক হৈ পৰিছে বুলি মই ভাবো। সম্প্ৰদায় বিশেষৰ লোকক গো-মাংস ভক্ষণ কৰাৰ বাবে কিছু-কিছু ৰাজ্যত বেয়াকৈ মাৰপিট কৰা হৈছে আৰু আনকি হত্যাও কৰা হৈছে। অনা-হিন্দু লোকক ‘জয় শ্ৰী ৰাম’ কবলৈ বাধ্য কৰোৱা হৈছে। ঘৃণা আৰু ভয় বৃদ্ধি পাইছে। গো-মাংস ভক্ষণ চৰকাৰে বন্ধ কৰাৰ প্ৰস্তাৱৰ সমন্ধে গান্ধীজীয়ে কৈছিলঃ-“কোনো লোক যদি গো-হত্যা (আৰু গো-মাংস ভক্ষণ) বন্ধ কৰিবলৈ অনিচ্ছুক তেতিয়া হ’লে মই কেনেকৈ জোৰ-জুলুমকৈ তেনে কৰিবলৈ বাধ্য কৰিম? এনেকুৱা নহয় যে ভাৰতত কেৱল হিন্দুহে আছে। এই দেশত মুছলমান, পাৰ্চী, খৃষ্টান আদি আন ধৰ্মালম্বী লোকো বাস কৰে। গো-হত্যা বন্ধ কৰিলে তেখেত সকলৰ লগত জোৰ-জুলুম কৰা হ’ব।”

দেশ বিভাজনৰ সময়ত হোৱা সাম্প্ৰদায়িক সংঘৰ্ষ পৰিপ্ৰেক্ষিতত ভাৰতত বাস কৰা মুছলমান সকলৰ বিৰুদ্ধে কঠোৰ স্থিতি অৱলম্বন কৰাটো এচামে পোষকতা কৰাৰ সংক্ৰান্তত গান্ধীজীয়ে যি চিন্তা-ধাৰা ব্যক্ত কৰিছিল, সেই চিন্তা-ধাৰা এই মুহূৰ্ততো অতিশয় প্ৰাশংগিক বুলি মই ভাবো। তেখেতে কৈছিলঃ “ভাৰতত থকা কোটি-কোটি মুছলমানক আমি দাস কৰি ৰাখিব পাৰিম নে? যি আনক দাস বনাই তেওঁ নিজেও দাস হৈ পৰে। আমি যদি তৰোৱালৰ উত্তৰ তৰোৱালেৰে দিওঁ, লাঠিৰ উত্তৰ লাঠিৰে দিওঁ আৰু গোৰৰ উত্তৰ গোৰেৰে দিওঁ তেনেহ’লে আমি পাকিস্থানত পৰিবেশ বেলেগ হোৱাটো আশা কৰিব নোৱাৰো। তেনে ক্ষেত্ৰত আমি যিমান সহজে স্বাধীনতা পালো সিমানই সহজে স্বাধীনতা হেৰুৱাব লাগিব।”

সাম্প্ৰতিক সময়ত উঠি অহা প্ৰজন্মক জাতিৰ পিতাৰ প্ৰকৃত দৰ্শনৰ বিষয়ে অৱগত কৰোৱাটো সকলো সচেতন নাগৰিকৰ দায়িত্ব হৈ পৰিছে। তেনে নকৰিলে দেশ তথা ৰাজ্য এক অন্ধকাৰ পথত সোমাই পৰিব। গান্ধীজীয়ে আমাক শিকাই থৈ গৈছে যে কোনো ব্যক্তি অথবা সমাজৰ প্ৰতি হোৱা অন্যায়েৰ আমি বিৰোধীতা কৰিব লাগিব, কিন্তু অন্যায়ে কৰা জনক আমি ঘৃণা কৰাৰ পৰিৱৰ্তে ন্যায়েৰ পথলৈ আনিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব। এইখিনিতে মই কংগ্ৰেছ দলৰ নেতা ৰাছল গান্ধী ডাঙৰীয়াৰ পৰা শিক্ষা লোৱাৰ স্থল আছে বুলি ক’ব বিচাৰো। তেখেতে বিজেপি দলক সজোৰে বিৰোধীতা কৰি আহিছে কিন্তু দলৰ কৰ্মীক বাৰম্বাৰ আহ্বান জনাইছে যাতে আমি শাসকীয় দলৰ নেতা-সদস্যৰ প্ৰতি বিদ্বেষ মনত পুহি নাৰাখো।

এটা কথা শূন্যচিত্ত কৰাটো প্ৰয়োজন। গান্ধীজীৰ আদৰ্শৰ প্ৰতি আমি মৌখিক সন্মান অৰ্থাৎ lip service দি ক্ষান্ত থাকিলে নহ’ব। গান্ধীজী অসমলৈ চাৰিবাৰ আহিছিল - ১৯২১, ১৯২৬, ১৯৩৪ আৰু ১৯৪৬ চনত। তেখেতে ১৯২১ চনতে যোৰাহাট, নগাওঁ আদি স্থানত হিন্দু-মুছলমানৰ ঐক্যতাত গুৰুত্ব দি ভাষণ দিছিল। তেখেতৰ লগত খিলাফৎ আন্দোলনৰ নেতা মহম্মদ আহমেদ আলী ডাঙৰীয়াইও লগত আহিছিল। তেখেতে কৈছিল যে অকল অহিংসাই নহয়, সমাজৰ উন্নতিৰ বাবে আত্ম শুদ্ধিকৰণৰো প্ৰয়োজন। আমি নিজকে প্ৰশ্ন কৰাৰ সময় আহি পৰিছে যে বৰ্তমানে আমি গান্ধীজীয়ে দেখুৱাই যোৱা এই মৰ্গৰ পৰা আতৰি আহিছো নেকি? উদাহৰণ স্বৰূপে গান্ধীজীয়ে অসম ভ্ৰমণৰ কালত চাহ বাগানৰ শ্ৰমিকৰ দুৰ্দশা আতৰ কৰিবলৈ সজোৰে দাবী জনাইছিল। কিন্তু আজিও অসমৰ চাহ শ্ৰমিকক আমি নূন্যতম ৩৫১ টকা দৈনিক মজুৰি দিব পৰা নাই। অসমৰ অধিকাংশ চাহ বাগান এলেকাত শিক্ষা আৰু স্বাস্থ্য সেৱাৰ বুনীয়াদী আন্তঃগাঠনী

একেবাৰে পুতৌ লগা। গান্ধীজীয়ে সেই সময়ত প্ৰচলিত কানি সেৱনৰ প্ৰথাৰ বিৰুদ্ধে অসমবাসীক বাৰম্বাৰ সঁজাগ কৰিছিল। কিন্তু আজি তাৰিখত আমি চহৰে, গাঁৱে অথবা চাহ বাগান এলেকাত কানিৰ ঠাইত মদৰ আশক্তি উদগনি দিছো নেকি, সেই কথাটো বিবেচনা কৰিবলৈ সময় হ'ল। বৰ্তমান চৰকাৰে গান্ধীজীৰ logo ব্যৱহাৰ কৰি স্বচ্ছ ভাৰত অভিযান চলাইছে কাৰণ স্বচ্ছতাৰ ওপৰত গান্ধীজীয়ে অধিক গুৰুত্ব দিছিল। কিন্তু বাস্তৱত আমি কি কৰিছো? এই ৰাজধানী দিশপুৰৰ পৰা পূৰ্ব-পশ্চিমে-উত্তৰে-দক্ষিণে যিকোনো দিশে আমি মহানগৰ এলেকাত ৫/৬ কিঃমিঃ বিচাৰিলেও মহিলাৰ ব্যৱহাৰৰ যোগ্য এটা ৰাজহুৱা প্ৰসাৰগাৰ অথবা শৌচালয় বিচাৰি পাম নে? গান্ধীজীয়ে অসমৰ হস্ততাৰ, মুগা-এড়িৰ উৎপাদন আৰু শিপিনীৰ দক্ষতা দেখি অভিভূত হৈছিল আৰু এই শিল্প সমগ্ৰ ভাৰতত প্ৰচাৰ হোৱাটো বিচাৰিছিল। কিন্তু আমি সেই দিশে কিমান অগ্ৰসৰ হৈছো? যিখন অসমত এসময়ত চহৰ বাসী লোকৰ ঘৰতো তাৰুঁশাল আছিল, সেইখন অসমত এতিয়া বহু গ্ৰামীন লোকৰ ঘৰতো তাৰুঁশাল দেখা নাযায় আৰু আমি আজি চৰকাৰে খাদী পোচাক দিম বুলি কোৱাৰ পিচতো আজি ২ বছৰে যোগান ধৰিব পৰা নাই। গান্ধীজীৰ তৃতীয় অসম ভ্ৰমণৰ কালত গুৱাহাটীত এখন সভাত তেখেতে মন্তব্য কৰিছিল যে বিদেশীৰ আগমনৰ বাবে ঘাইকৈ অসমীয়া মানুহৰ এলেহুৱা স্বভাৱে জগৰীয়া। কিন্তু লগতে তেওঁ অনা-অসমীয়া অসমবাসীৰ প্ৰতি আহ্বান জনাইছিল যাতে তেখেত সকলে নিজকে অসমীয়া ৰূপে চিনাকী দিয়ে আৰু অসমৰ উন্নয়নৰ হ'কে কাম কৰে কিন্তু বিগত সময়ত হোৱা চিলাপথাৰ কাণ্ড অথবা দুদিনমান আগতে বিলাসীপাৰাত সদৌ অসম ছাত্ৰ-সন্থাৰ কাৰ্যালয় লগু-ভগু কৰা ঘটনাৰ পৰা কি ইংগিত পাওঁ? ভাষিক তথা ধৰ্মীয় আবেগক কেন্দ্ৰবিন্দু কৰি নাগৰিকত্ব আইন সংশোধনী বিধেয়কৰ দ্বাৰা যি বিভাজনৰ সৃষ্টি কৰা হৈছে, সেইটো গান্ধীজীৰ উপদেশৰ লগত খাপ খায় জানো?

বিশ্ববিশ্ৰুত সংগ্ৰামী আৰু দক্ষিণ আফ্ৰিকাৰ প্ৰাক্তন ৰাষ্ট্ৰপ্ৰধান নেলচন মেণ্ডেলাই এদিন দুপৰীয়াৰ আহাৰ গ্ৰহণ কৰিবলৈ এখন ৰেষ্টোৰেণ্টত সোমাইছিল লগত আছিল তেওঁৰ দেহৰক্ষী। তেখেতক দেখি ৰেষ্টোৰেণ্টত আহাৰ গ্ৰহণ কৰা আন এজন ব্যক্তি অস্থিত পৰিল। মেণ্ডেলাই তেওঁক ওচৰলৈ মাতি আনিলে একেলগে আহাৰ গ্ৰহণ কৰিলে। সেই ব্যক্তিজন গোটেই সময়খিনিত খৰখৰকৈ কপি থাকিল। এটা সময়ত তেওঁ উঠি গুচি গ'ল। মেণ্ডেলাক তেওঁৰ দেহৰক্ষী বা বিশেষ কৰ্তব্যৰত বিষয়া গৰাকীয়ে শুধিবলৈ ধৰিলে যে ছাৰ এই ব্যক্তিজন আপোনাৰ সন্মুখত বৰ অস্থিত আছিল। তাৰ মুখত ভয়ৰ চিন স্পষ্ট হৈ আছিল। কিয় বাকু? মেণ্ডেলাই কৈছিল মই যেতিয়া কাৰাগাৰত আছিলো তেওঁ সেই কাৰাগাৰৰ দেহৰক্ষী আছিল। মোৰ বহুত অত্যাচাৰ কৰিছিল। তেওঁ মোক প্ৰস্ৰাৰ খাবলৈ বাধ্য কৰাইছিল। আজি তেওঁ মই সেই কথাৰ প্ৰতিশোধ লম বুলি ভল খাইছিল। এই মেণ্ডেলাই আছিল মহাত্মা গান্ধীৰ একান্ত অনুৰাগী। মহাত্মাৰ পৰাই তেওঁ লাভ কৰিছিল মানুহক ভুলৰ বাবে ক্ষমা কৰাৰ গুণ। প্ৰতিশোধে মানুহক পশুৰ শ্ৰেণীলৈ অৱনমিত কৰে। মহাত্মা গান্ধী এজন ব্যক্তি নহয়, এটা দৰ্শণ, এটা জীৱনশৈলী। য'ত আছে ক্ষমা। তাত সৰ্বদল, সৰ্বধৰ্মৰ প্ৰতি সমভাৱৰ মহান বানী। গান্ধীজীৰ স্মৃতিচাৰণৰ এক আনুষ্ঠানিকতা নথৈ সকলোৱে আমি তেওঁৰ জীৱনক আদৰ্শ কৰি লওঁ, তেতিয়া আমি ৰাষ্ট্ৰৰ পিতাৰ প্ৰতি সন্মান জনোৱা হ'ব।

অৱশেষত গান্ধীজীৰ স্মৃতি যুগমীয়া কৰিবলৈ অসম চৰকাৰে কেইটামান পদক্ষেপ ল'ব পাৰেঃ

১) অসম ভ্ৰমণৰ কালত গান্ধীজীয়ে যি সমূহ স্থানলৈ গৈছিল সেই সমূহ চিনাক্ত কৰি পৰ্য্যটক আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে আকৰ্ষণ কেন্দ্ৰ ৰূপে গঢ়ি তোলা হওঁক।

২) গান্ধী মন্দপত গান্ধীজীৰ জীৱন সম্পৰ্কীয় তথ্যচিত্ৰ আদি নিয়মীয়াকৈ প্ৰদৰ্শন কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হওঁক।

৩) অসম চৰকাৰে এখন আয়োগ গঠন কৰি বিদ্যালয়, বিশ্ববিদ্যালয় স্তৰৰ পাঠ্যক্ৰমত গান্ধীজীৰ বিষয়ে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক কিমান জ্ঞান দিয়া হৈ আছে সেইটো নিৰ্ধাৰণ কৰক। প্ৰয়োজন সাপেক্ষে গান্ধীজী সম্পৰ্কীয় তথ্য অনাগত দিনত আৰু অধিক কৰা হওঁক।

৪) গান্ধী আদৰ্শৰে প্ৰতিষ্ঠা হোৱা স্বেচ্ছাসেৱী সংগঠনসমূহ শক্তিশালী কৰা হওঁক। গান্ধীৰ প্ৰতিমূৰ্তী আমাৰ নতুন বিধান সভাত স্থাপন কৰাৰ উপৰিও প্ৰতি মহকুমাতে গান্ধী ভৱন একোটাকৈ কৰা হওঁক আৰু সৰভোগত গৈছিলো, গান্ধীভৱন বুলি এটা ঘৰ আছিল ব্ৰীটিছে যেতিয়া কৰ-কাটল সংগ্ৰহ কৰিছিল, সেই কৰ-কাটলৰ যোগেদি তাত এটা ভৱন হৈছিল। মাটি নাই কাৰণে হয়তো চৰকাৰে তাত এটা নতুনকৈ আধুনিক ভৱন নিৰ্মাণ কৰিছে। সেই পইচা দি যিটো ভৱন নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল তাক কিন্তু নষ্ট কৰি দিয়া হ'ল। গতিকে ভৱিষ্যতে যাতে এনেকুৱা নহয়, তাৰ প্ৰতি মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। শেষত ছাৰ যিটো মহাত্মা গান্ধীৰ কথা মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৈ গ'ল যে আমি সমাজৰ আটাইতকৈ দুৰ্বলজনক সন্মুখত ৰাখি যিকোনো কাম কৰিলে তেওঁৰ লাভ হ'ব নে লোকচান হ'ব সেই চিন্তা কৰি কাম কৰাৰ বাবে মইও আহ্বান জনাইছো।

শ্ৰী ৰণজিৎ কুমাৰ দাস (সৰভোগ): অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীৰ ১৫০ তম জন্ম জয়ন্তীৰ বাবে অসম বিধান সভাত আপুনি যি কাৰ্যসূচী গ্ৰহণ কৰিছে তাৰ বাবে আপোনাক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। অধ্যক্ষ মহোদয়, ইতিমধ্যে আমাৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়া আৰু অন্যান্য বিধায়ক সকলে বিভিন্ন কথা উপস্থাপন কৰিছে। বিধান সভাত লিপিবদ্ধ হোৱাৰ স্বার্থত মই সংক্ষেপে দু-আষাৰ ক'ব বিচাৰিছো। মই সৰভোগৰ বিধায়ক হিচাপে আজি এই কাৰ্যসূচী ৰখাৰ বাবে সকলোতকৈ বেছি গৌৰৱ অনুভৱ কৰিছো। সৰভোগ সমষ্টিৰ পুৰণি নামটো 'বৰনগৰ' বুলি আমি সকলোৱে জানো। জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীয়ে চাৰিবাৰকৈ অসমলৈ আহিছিল, এই বিষয়েও আমি সকলোৱে জানো। কিন্তু, সদনৰ বহু সদস্য বা অসমৰ বহু ৰাইজে নাজানে যে গান্ধীজীয়ে ১৯২১ চনত প্ৰথমবাৰৰ বাবে অসমৰ মাটি স্পৰ্শ কৰি অসমত তেখেতে প্ৰথমখন সভা বৰনগৰত কৰিছিল। কিন্তু, ১৯২০ চনৰ পৰাই সৰভোগত আনুষ্ঠানিকভাৱে স্বাধীনতা আন্দোলনৰ বাবে কুচ-কাৰাজ আৰম্ভ হৈছিল। সেই সময়ত বৰপেটাত আন্দোলনৰ প্ৰভাৱ পৰা নাছিল বাবে তৰুণ ৰাম ফুকন ডাঙৰীয়া আৰু চন্দ্ৰনাথ শৰ্মা ডাঙৰীয়াৰ নেতৃত্বত গান্ধীজীয়ে প্ৰথমবাৰৰ বাবে বৰনগৰত সেই সভাখন পাতিছিল। ৭ দিন মান আগৰে পৰা তিনিজন ডেকা- বিষ্ণুৰাম মেধি, অমিয় কুমাৰ দাস আৰু সৰভোগৰ নন্দমোহন মজুমদাৰে সেই সভাখন বৰনগৰত অনুষ্ঠিত কৰিছিল। সেয়েহে মই সৰভোগৰ বিধায়ক হিচাপে গৌৰৱ অনুভৱ কৰো। এই সভা পতা ঠাইডোখৰক 'গান্ধী মৈদান' নামেৰে নামাকৰণ কৰা হৈছিল। এই 'গান্ধী মৈদান'ত আজিও বিভিন্ন ধৰণৰ সভা চলি থাকে। যি সকল লোকে পাইকাৰী জৰিমনা ভৰিছিল, তেওঁলোকক সেই জৰিমনা পিছলৈ ঘূৰাই দিছিল। কিন্তু সেই সময়ত ৰাইজে সেই জৰিমনা ঘূৰাই নলগুঁ বুলি কৈছিল আৰু সেই টকাৰে তেওঁলোকে সৰু জুপুৰী এটা বান্ধি 'গান্ধী ভৱন' নিৰ্মাণ কৰিছিল। পৰৱৰ্তী সময়ত, বিভিন্ন চৰকাৰী বা বেচৰকাৰী বা ৰাইজৰ সহায় সহযোগত এই গান্ধী ভৱনটো সুন্দৰকৈ নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। গান্ধী ভৱনটো পিছলৈ পুৰণি হৈ যোৱাৰ ফলত আমাৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী সৰ্বানন্দ সোণোৱাল ডাঙৰীয়াৰ নিৰ্দেশত Urban Development বিভাগৰ মন্ত্ৰী পিয়ুষ হাজৰিকা ডাঙৰীয়াই ৫.৫০ কোটি টকাৰে আটকধুনীয়াকৈ গান্ধীজীৰ স্মৃতিত এটা Gandhi Hall নিৰ্মাণ কৰা

হৈছে। অহা বছৰ আমি সৰভোগত ১০০ বছৰীয়া জয়ন্তী পাতিম আৰু তাৰ প্ৰাক্ক্ষণত মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়া আৰু মন্ত্ৰী পিয়ুষ হাজৰিকাই যি স্বীকৃতি দিলে তাৰ বাবে মই অসম চৰকাৰক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। আমাৰ চৰকাৰখনে কথা বা কামেৰে বাপু হ'ব বিচৰা নাই, বৰঞ্চ মনেৰে বাপু হ'ব বিচাৰিছে আৰু সেয়েহে আমি কওঁ যে -Man se Bapu অৰ্থাৎ হৃদয়েৰে বাপু হ'ব লাগিব। আমি প্ৰতিগৰাকী ভাৰতীয় জনগণে যদি তেওঁৰ আদৰ্শ হৃদয়ংগম কৰিব পাৰো তেতিয়া হ'লে আগন্তুক সময়ত আমি কোনো

সমস্যাৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া নহয়। সদৌ শেষত, আমি সকলোৱে যাতে Man se Bapu হোৱাৰ প্ৰচেষ্টা আজিৰ পৰাই আৰম্ভ কৰো তাকে আহ্বান জনাই আৰু মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় আপোনাক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰি মোৰ বক্তব্য সামৰিছো।

মাননীয় অধ্যক্ষঃ ধন্যবাদ। এতিয়া প্ৰণৱ গগৈ ডাঙৰীয়া।

শ্ৰী প্ৰণৱ কুমাৰ গগৈ (শিৱসাগৰ)ঃ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীৰ ১৫০ বছৰীয়া জন্ম জয়ন্তীত তেখেতক কেইবাটাও কাৰণত আমি শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৱৰিছো। অহিংসাৰ পন্থা গ্ৰহণ কৰি বিপ্লৱেৰে তেখেতে ভাৰতবৰ্ষ স্বাধীন কৰিছিল। এই মহান ব্যক্তি গৰাকীৰ আশীৰ্বাদত অসমত আজি আমি অসমীয়া হিচাপে জীয়াই থাকিব পাৰিছো। স্বাধীনতাৰ প্ৰাক্ক্ষণত যেতিয়া grouping হৈছিল, তেতিয়া অসমখন 'C' group ত সোমাইছিল। East Pakistan ৰ কাৰণে যিখিনি অঞ্চল ঠিক কৰা হৈছিল, তাত জন সাধাৰণৰ মতামতৰ বাবে অসমক 'C' group ত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছিল। অসম 'C' group ত অন্তৰ্ভুক্ত হোৱাৰ ফলত অসমৰ ৰাইজ উদ্দিগ্ন হৈ পৰিছিল আৰু সেই সময়ৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী বৰদলৈ ডাঙৰীয়াই গান্ধীজীৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ পৰামৰ্শ বিচাৰি দুগৰাকী ব্যক্তি পঠিয়াইছিল। তেতিয়া গান্ধীজীয়ে কৈছিল যে- “মই তোমালোকে 'C' group ত সোমোৱাটো সমৰ্থন কৰা নাই। তোমালোকে যেনে তেনে 'C' group ৰ পৰা ওলাই আহা, মোৰ আশীৰ্বাদ আছে। মই জীৱনটো অহিংসাৰ পন্থাৰে আন্দোলন কৰিলো, গতিকে এই ক্ষেত্ৰত যদি তোমালোকে কিবা হিংসাত্মক পন্থাও অৱলম্বন কৰা তেন্তে তাত মোৰ সম্পূৰ্ণ সমৰ্থন আছে।” তেখেতৰ এই কথাবোৰক মই আজি শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৱৰিছো কিয়নো তেখেত অসমৰ স্বাৰ্থৰ বাবে উদ্দিগ্ন আছিল। সি যি কি নহওঁক, অসমখনক 'C' group ৰ পৰা উলিয়াই অনা হৈছিল। সেই সময়ত অসমখন যদি 'C' group ৰ অন্তৰ্ভুক্ত হ'লহেঁতেন, তেন্তে আমি East Pakistan ৰ অন্তৰ্ভুক্ত হ'লোহেঁতেন। অসম 'C' group ত নোহোৱাৰ বাবে আজি আমি স্বাধীন ভাৰতৰ অংশ হিচাপে জীয়াই থাকিব পাৰিছো। সেইবাবে এই মহামানৱৰ শ্ৰীচৰণত আজি মই মূৰ দোৱাইছো।

বৰ্তমান অসমত 'C' group ৰ নিচিনাকৈ NRC, CAB ৰ সমস্যাৰ সৃষ্টি হৈছে। মই উপলব্ধি কৰিব পাৰিছো যে- কেন্দ্ৰৰ নেতৃবৰ্গসকলো হয়তো অসমৰ ভৱিষ্যতৰ বাবে উদ্দিগ্ন হৈছে। কিন্তু, এই সমস্যাৰ বাবে যি পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি হৈছে, তাৰ লগত মোকাবিলা কৰাৰ বাবে বা তাৰ সমাধানৰ বাবে শান্তিপূৰ্ণ কিবা পন্থা আছে নে নাই সেই বিষয়ে চোৱাটো মূল কথা। মই ভাৱো যে, এই সমস্যা সমাধানৰ বাবে এক শান্তিপূৰ্ণ পন্থা নিশ্চয় আছে আৰু সেইটো মই আজি সদনতক'বলৈ বিচৰা নাই। গতিকে, এই ক্ষেত্ৰত শান্তিপূৰ্ণ পন্থা গ্ৰহণ কৰি এই সমস্যাৰ আশু সমাধান ওলাব বুলি মই বিশ্বাস কৰো। সেয়েহে আজি গান্ধীজীৰ প্ৰাসংগিকতাৰ বেছি প্ৰয়োজন হৈছে। আজি NRC, CAB ৰ সমস্যাৰ সমাধানৰ বাবে আমি যি পন্থা গ্ৰহণ কৰিছো সেই পন্থাই অগ্নিগৰ্ভৰ পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি কৰিছে। আনহাতে, কিছুমান অঞ্চলত কেন্দ্ৰীয় নেতৃবৰ্গই সমতাৰ কথা কৈছে। সেই সমতা

বক্ষাৰ বাবে হয়তো নতুনকৈ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব বিচাৰিছে। আমি সকলোৱে এই বিষয়ে চিন্তা কৰি ইয়াৰ বিকল্প পথ গ্ৰহণ কৰি তাৰ দ্বাৰা শান্তি পূৰ্ণ ভাৱে সমস্যা সমাধান কৰাৰ আশা ৰাখি মহাত্মাৰ শ্ৰীচৰণত পুনৰবাৰ মূৰ দোৱাই মোৰ দু-আষাৰ সামৰিছো। ধন্যবাদ।

মাননীয় অধ্যক্ষ : বৃন্দাবন গোস্বামী ডাঙৰীয়া আপুনি শেষ বক্তা। প্ৰত্যেকে পাঁচ মিনিটকৈ সময় লৈছে। আপুনিও পাঁচমিনিট সময় ল'লে সুখী হ'ম।

শ্ৰী বৃন্দাবন গোস্বামী (তেজপুৰ) : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই অসুস্থতাৰ মাজতে আহিছো। সকলোৱে সদায় চাই থকা ছবিখনক শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জনাবলৈ। আমাৰ সন্মুখত থকা এই ছবিখনৰ মহাত্মা গান্ধীক মই শ্ৰদ্ধা জনাইছো। কিন্তু আজি এনে এটা ঐতিহাসিক দিন, এইখন বিধান সভাত উদ্‌যাপন হ'ব, সেয়েহে মই আজি আহিছো। অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, গান্ধীজীৰ সম্পৰ্কত মই গান্ধীবাদী কেইবাজনো ব্যক্তিক লগ পাইছিলো। এজন লোক নায়ক অমিয় কুমাৰ দাস, এজন বিজয় চন্দ্ৰ ভাগৱতী আনজন মোৰ আপোনজন গড়মূৰীয়া সত্ৰাধিকাৰ পিতাম্বৰ দেৱ গোস্বামী আৰু ধৰ্ম দত্ত, গহণ চন্দ্ৰ গোস্বামীদেৱ। তেখেত সকলৰ পৰাই গান্ধীজীৰ সম্পৰ্কত মোৰ শৈশৱতে কেতবোৰ ধাৰণা জন্মিছিল। গান্ধীজী যেতিয়া ১৯২১ চনত তেজপুৰলৈ আহিছিল, তেওঁ অগ্নিগড়ত বহি 'মনোৰম অসম' নামৰ এটা প্ৰবন্ধ লিখিছিল। আগৰৱালাদেৱৰ বাসভৱনত আজি যিটো 'জ্যোতি ভাৰতী' আছে, তাত তেখেতৰ লগত কৰ্মবীৰ চন্দ্ৰ শৰ্মা আৰু পদ্মনাথ গোহাঁঞি বৰুৱা দেৱৰ সাক্ষাৎ হৈছিল। তেওঁলোকৰ সেই আলোচনা আছিল, অসমৰ ইতিহাসৰ বাবে ঐতিহাসিক আলোচনা। এই কথাবিলাক মই তেওঁলোকৰ পৰাই জানিব পাৰিছিলো। গান্ধীজীৰ সম্পৰ্কত সৰু কালৰ পৰাই মই জানিবলৈ বিচাৰিছিলো আৰু যিখিনি অধ্যয়ন কৰিছিলো, এটা কথাই অনুভৱ কৰিছিলো সৎ ভাৱনা, সৎ চিন্তা, সৎ কৰ্ম আৰু তেওঁ জীৱনত গীতাখন অধ্যয়ন কৰিছিল ভক্তিয়োগ আৰু কৰ্মযোগ। কৰ্মযোগত মই অনুভৱ কৰিছিলো তেওঁ যিবিলাক কথা কৈছিল-

অনপিক্ষঃ সুশীৰদক্ষঃ উদাসিদু গতগ্যথঃ।

সৰ্বাৰম্ভঃ পৰিত্ৰাদিঃ যুস্যৎ ভক্ত সমীপহঃ

জৌনহিতস্য তৃণঃ তৃণাকাংক্ষিত সুভ সুভ পৰিত্ৰাদিঃ

যৌমদ্ভক্তঃ সমপেহঃ যস্মানদি যতে যৎলোকঃ

লোক্তানদী যৎলোকঃ যতে চযঃ

হৰ্ষঃ বিমৰ্ষঃ ভয়বিগগৈঃ উন্মুক্তঃ যচঃমেপ্ৰিয়ঃ

সংস্কৃতত কথাখিনি হোৱা কাৰণে মানুহে ভাৱে যে এইবিলাক ধৰ্মৰ কিবা কথা কৈ আছে। কিন্তু এটা জীৱন পদ্ধতিত কি কৰিব লাগিব কৰ্ম সম্পৰ্কত তেখেতৰ ধ্যান ধাৰণা স্পষ্ট আছিল। কৰ্মৰ সৎভাৱনা আৰু সৎ চিন্তা যাৰ যি ধৰ্ম, পিতৃ ধৰ্ম, সন্তানৰ ধৰ্ম, বিধায়কৰ ধৰ্ম, কৃষকৰ ধৰ্ম, শিক্ষকৰ ধৰ্ম, পুত্ৰ সন্তানৰ ধৰ্ম এইবোৰ সম্পৰ্কত গান্ধীজীয়ে আমাক কেতবোৰ আদৰ্শ দি গৈছে। আমি সকলোৱে অজস্ৰ কথা কওঁ। কিন্তু প্ৰত্যেকে নিজৰ জীৱনত প্ৰয়োগ নকৰো। কিন্তু গান্ধীজীয়ে এই যি কাপোৰ পিন্ধি আছে, তেওঁ এনেকৈ থাকিব লগীয়া নহয়। তেওঁ যি কথা কৈছিল,

ৰঘুপতি ৰাঘৱ ৰাজা ৰাম।

পতিত পাৱন সীতা-ৰাম।।

ঈশ্বৰ আল্লা তেৰে নাম।

সৰকো সুমতি দে ভগৱান।।

এইবোৰ আমি হাত চাপৰি মাৰি গাওঁ। কিন্তু কেতিয়াবা অনুভৱ কৰিছো নে? 'পতিত

পাৰন' আজি এৰিষ্ট'টল, প্লেটো, কাৰ্লমাৰ্ক্স, গৰ্কাই আদি অজস্ৰ চিন্তাশীল ৰাজনৈতিক দাৰ্শনিক। এই দাৰ্শনিকৰ মাজত কাৰ্লমাৰ্ক্সে যিধৰণে কৈছে গান্ধীজীয়ে তাতকৈ বেলেগধৰণে কোৱা নাই। কিন্তু গান্ধীজীৰ কৰ্ম আৰু তাৰ স্থিতি পাবৰ কাৰণে পস্থা সুকীয়া। “পতিত পাৰন” হৰিজন সকলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি “পতিত পাৰন”ক ওপৰলৈ লৈ অনা। তেওঁলোকক সমমৰ্য্যদা দিয়া। সেইসকলক সমমৰ্য্যদা দিবৰ কাৰণে তেওঁ মাত্ৰ এখন বস্ত্ৰ পৰিধান কৰিছিল। তেওঁ যি কথা দিছিল জীৱনত প্ৰয়োগ কৰিছিল। আমি বহুত কথা কৈ যাওঁ। কিন্তু নিজৰ জীৱনত প্ৰয়োগ কৰো নে? আজি ১৫০ তম জন্ম বৰ্ষত আমাৰ ৰাজনৈতিক সকলে ইয়াত স-গৌৰৱে বহি সেই কথা অনুভৱ কৰিব পাৰিব লাগিছিল। অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আজি আপোনাক ধন্যবাদ জনাইছো যে সদায় আপোনাৰ আসনৰ ওপৰত দেখি থকা ছবিখনৰ ওপৰত আমি কেতিয়াও ইয়াত এনেকুৱা কথা পতা নাছিলো। আজি ইয়াৰ ব্যতিক্ৰম। আজি তেখেতৰ আত্মা যদি ক'ৰবাত আছে, আজি তেখেতে খুউব শান্তি পাব। আজি সকলোৱে সকলোবোৰ কথা খুউব সুন্দৰভাৱে বিশ্লেষণ কৰি গৈছে। সেইকাৰণে মই বেছি কথা নকওঁ। কিন্তু গান্ধীজীৰ সৎ কৰ্ম, সৎ ভাৱনা আৰু সৎ চিন্তাই আছিল তেখেতৰ মহৎ বাণী। অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত তেওঁৰ যিটো দৃষ্টিভঙ্গী, যিদৰে তেওঁ কৈছিল যে “পতিত পাৰন”ক আমি যদি আনিব লাগে, তেতিয়াহ'লে গ্ৰাম স্বৰাজ কৰিব লাগিব। গতিকে গ্ৰাম স্বৰাজ সংগ্ৰাম তেখেতে কৰিছিল। বহুতে কয় যে মানুহে খাদী কিয় পিন্ধে? খাদী পিন্ধা মানুহবিলাক কংগ্ৰেছী হয়। কিন্তু মই নিজে অধ্যয়ন কৰি দেখিলো যে ইষ্ট ইণ্ডিয়া কোম্পেনী যেতিয়া ভাৰতলৈ আহিছিল, তেতিয়া ইংলেণ্ডৰ যি বস্ত্ৰ শিল্প সেইটো ভাৰতলৈ লৈ আহিছিল। সেই বস্ত্ৰ উদ্যোগটোক বাধা দিবলৈ খাদী উৎপাদনৰ পথটো সৰ্বস্বৰূপে গুৰুত্ব দিছিল। সেইকাৰণে বিদেশী বস্ত্ৰ পুৰি পেলাবলৈ কৈছিল আৰু খাদী বস্ত্ৰ ল'বলৈ কৈছিল। অসমৰ ভৰলুমুখতো তৰুণৰাম ফুকন, কৰ্মবীৰ নবীন চন্দ্ৰ বৰদলৈ আদিয়ে স্ব-নিৰ্ভৰশীল হ'বৰ বাবে নিজৰ উৎপাদিত বস্ত্ৰ তৈয়াৰ কৰিবৰ বাবে বিদেশী বস্ত্ৰ পুৰি পেলাইছিল। সেইকাৰণে গান্ধীজীক বহুতে সঠিকভাৱে বিশ্লেষণ নকৰি বহু সময়ত ভুল বোজা-বুজি হৈছিল। নেতাজী সুভাষ চন্দ্ৰ বসুৰ দৰে অগ্ৰণী নেতা আমাৰ নাই। তেওঁৰ লগতো কেতিয়াবা মতানৈক্য হৈছিল। মূলত চৰ্দাৰ বল্লভ ভাই পেটেল আদি সকলে এটা সামাজিক ৰিভ'লিউশ্বন আৰম্ভ কৰিছিল। ভাৰত বৰ্ষৰ মুক্তি সংগ্ৰামৰ লগে লগে সামাজিক ৰিভ'লিউশ্বন হৈছিল। মই ভাৱো যে আজি গান্ধীজীৰ দৰ্শন পৃথিৱীৰ সকলো ৰাজনৈতিক দলেই গ্ৰহণ কৰিছে। তাৰ ব্যতিক্ৰম নাই। দক্ষিণ ভাৰতৰ উকীলজনে যিধৰণে বাল গঙ্গাধৰ তিলক, আচাৰ্য্য ৰাম মোহন ৰায়ে তৈয়াৰ কৰা সংগ্ৰামৰ ভিত্তিত আগবঢ়াই নিলে। মই আশা কৰো আপুনি যিদৰে স্পীকাৰ ইনিশ্বিয়েটিভ লৈছে, গান্ধীৰ জীৱন দৰ্শন ব্যাপকতাৰ মাজত কেতবোৰ দিশৰ ওপৰত আজি নতুন ৰাজনীতিক সকলক সেইধৰণে অনুপ্ৰাণিত কৰিবৰ বাবে আপুনি অন্তত এটা একাডেমিক আলোচনা কৰিলে মই ভাল পাম। তৃতীয়তে, আমাৰ ভূৱন পেণ্ড ডাঙৰীয়াই কৈ গৈছে যে নৱ প্ৰজন্মক কি দিম? গতিকে শিক্ষা বিভাগৰ বিষয়-বস্ত্ৰৰ মাজত গান্ধীজীৰ জীৱন দৰ্শন সম্পৰ্কত পাঠদান আৰম্ভ কৰি নতুন চামৰ মাজলৈ লৈ যাবৰ বাবে। মই এটা কথা কৈ সামৰিব বিচাৰিছো যে ৰাম সিংহৰ নেতৃত্বত সম্ৰাজ্ঞ বাদী শক্তিয়ে শৰাই ঘাটত থিয় দিছিল। লাচিত বৰফুকনৰ দেশপ্ৰেম আৰু সেনাপতি হিচাপে লোৱা কৌশলৰ বাবে সেইবাৰ অসম ৰক্ষা পৰিছিল। ইয়াৰ পিছত মোৰামৰীয়া বিদ্ৰোহত আৰম্ভণিতে গৃহ কন্দলত জৰ্জৰিত অসমত মান আহিল আৰু তাৰ পিছত বৃটিছ সকলৰ হাতলৈ গুচ গ'ল আৰু এইখন অসম থানবান হৈ গ'ল। ইয়াৰ পৰৱৰ্তী কালত মণিৰাম দেৱান, পিয়লী ফুকন, গঙ্গা গোবিন্দ ফুকন, ছবিলাল উপাধ্যায়, চন্দ্ৰধৰ বৰুৱাকে ধৰি লোকসকলে জাতীয়তাবাদী সংগ্ৰাম আৰম্ভ কৰিলে। গান্ধীজীয়ে

খণ্ড-বিখণ্ড হৈ থকা ভাৰতবৰ্ষ একত্ৰিত কৰিলে আৰু আমিও সেই ভাৰতবৰ্ষৰ মাজত সোমাই পৰিলো আৰু স্বাধীনতা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হ'লো। সেই স্বাধীনতা লাভ কৰাৰ মূহূৰ্তত যিদিনা ভাৰত বৰ্ষৰ নেতৃত্বই অসমক চি গ্ৰুপত সোমাই পাকিস্তানৰ লগত দিব বিচাৰিছিল, সেইদিনাখন জুলিউঠিছিল গোপীনাথ বৰদলৈ, বিজয় ভাগৱতী, আদি লোকসকল। গোপীনাথ বৰদলৈয়ে ব্যাপকভাৱে হোৱা সম্প্ৰদায়িক সংঘৰ্ষ নোমুৰাবৰ বাবে গান্ধীজীৰ ওচৰলৈ গৈছিল। তেতিয়া গান্ধীজীয়ে তেওঁলোকক আৰ্শীবাদ দিলে যে অসমে নিজে সিদ্ধান্ত লওঁক যে অসম ক'ত থাকিব? দিল্লীয়ে সেই সিদ্ধান্ত দিব নোৱাৰে। সেই আৰ্শীবাদ লৈ মহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী আৰু বিজয় ভাগৱতীয়ে দিল্লীলৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকক পতিয়ন নিয়ালে। যাৰ বাবে আমি আজি এই বিধানসভাখন পাইছো। মই প্ৰত্যেকজন সন্মানীয় বিধায়কক আবেদন জনাইছো আমি যেন লুইতৰ পাৰত হিন্দু, মুছলিম, অসমীয়া, বঙালী আদি সকলোৱে যাতে এক হৈ থাকিব পাৰে। এখন আস্থাৰ অসম, এখন বিশ্বৰ অসম, গান্ধীজীৰ আদৰ্শত গঢ়ি তোলাক। য'ত বঙালী জনেও ইয়াত নিৰাপত্তা পাব, শিখেও পাব, চাহ জনজাতিৰ লোক আৰু মোৰ আপোন খিলঞ্জীয়া জনজাতি সকলেও পাব। এখন প্ৰগতিশীল শান্তিপূৰ্ন এখন অসম দিব পাৰো। তাৰ দায়িত্ব এই অসম বিধান সভাই লওঁক। আমি আজি শপত গ্ৰহণ কৰো সেইজনক সন্মুখত লৈ যাৰ আৰ্শীবাদ আমাৰ শীৰত থাকিব।

মাননীয় অধ্যক্ষ - ধন্যবাদ, মই সকলোকে ধন্যবাদ জনাইছো। আমাৰ এই কাৰ্যসূচীত আজি সকলোৱে অংশ গ্ৰহণ কৰিলে আৰু মই সেই কাৰণে সকলোকে ধন্যবাদ জনাই এই বিশেষ আলোচনাটো শেষ কৰিছো আৰু ভৱিষ্যতে এনেকুৱা ধৰণৰ কিবা আলোচনাৰ যদি প্ৰয়োজন আছে, মাননীয় সদস্য সকলে যদি মোক তেনেকুৱা ধৰণৰ প্ৰস্তাৱ দিয়ে আমি তেনেকুৱাত নিশ্চয় গ্ৰহণ কৰিম। এতিয়া চতুৰ্দশ অসম বিধান সভাৰ দশম তথা শীতকালীন অধিবেশন ২৮-১১-২০১৯ তাৰিখে আৰম্ভ হৈ মুঠ ৭ দিন সদনৰ কাৰ্য্যক্রমনিৰূপিত হোৱাত আজি ৬-১২-২০১৯ তাৰিখে আৰু কেইটামান ক্ষণৰ পাছতেই অন্তঃ পৰিব। আমি এই অধিবেশন ৯ দিন মানৰ কাৰণে পাতিছিলো। অধিবেশনৰ প্ৰথম দিনা ২৮ নবেম্বৰ, ২০১৯ তাৰিখে ৰাজ্যখনৰ ১ নং ৰাতিবাৰী ৪৪ নং জনীয়া, ৭৪ নং ৰঙাপাৰা আৰু ১০৬ নং সোনাৰী বিধান সভা সমষ্টিৰ উপ-নিৰ্বাচনত জয়ী হোৱা সদস্য সকলৰ শপত গ্ৰহণৰে দশম অধিবেশন আৰম্ভ হয়। উক্ত দিনাই ২০১৯-২০২০ চনৰ পৰিপূৰক দাবী আৰু পৰিপূৰক বিনিয়োগ উপস্থাপন কৰা হয়। ৩০ নবেম্বৰ, ২০১৯ তাৰিখে আলোচনাৰ অন্তত সদনে ২০১৯ চনৰ অসম বিনিয়োগ (নং-iv) বিধেয়কখন পাৰিত কৰে। অধিবেশনৰ ষষ্ঠ দিনা অৰ্থাৎ ৫ ডিচেম্বৰ, ২০১৯ তাৰিখে সদনত অধ্যক্ষৰ উদ্যোগ শিতানত অসমৰ অনুসূচীত জাতি আৰু জনজাতি সকলৰ আৰ্থ-সামাজিক উন্নয়ন আৰু বিকাশৰ ওপৰত বিস্তৃত আলোচনা অনুষ্ঠিত হয়। অধিবেশনৰ শেষৰ দিনা অৰ্থাৎ ৬ ডিচেম্বৰ, ২০১৯ তাৰিখৰ দিনটো আমাৰ ইচ্ছা আছিল, যিহেতু ২ ঘণ্টা বা ৩ ঘণ্টা ব্যৱধানৰ পিছত আকৌ এনেকৈ গোট খোৱাটো অলপ অসুবিধা হ'ব বুলি অনুভৱ কৰা হ'ল গতিকে আমি আগবেলাই প্ৰায় ৫০ মিনিট বঢ়াই লৈ অধিবেশন পাতাত আপোনালোক, যিসকলে বহুমূলীয়া মন্তব্য দিলে, যিবলীকে আমাক নিশ্চয় উৎসাহিত কৰিব তাৰ কাৰণে মই আপোনালোকক ধন্যবাদ জনাইছো। তাৰ কাৰণে আজিৰ দিনটো জাতিৰ পিতা মহাত্মা গান্ধীৰ ডেৰশ বছৰীয়া জন্মজয়ন্তী উদযাপন কৰি উৎসৰ্গিত কৰিবলৈ পাই সুখী হৈছো। বিধান সভাৰ কেউদিনৰ কাৰ্যসূচীত ৰাজ্যখনৰ জলন্ত সমস্যাকে ধৰি বিভিন্ন গুৰুত্বপূৰ্ন বিষয়ৰ ওপৰত শাসকীয় আৰু বিৰোধী উভয় পক্ষৰ মাননীয় সদস্য-সদস্যা সকলে আলোচনা কৰে আৰু এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰী পক্ষৰ পৰাও চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰা কাৰ্য্য ব্যৱস্থাৱলীৰ বিষয়ে সদনক অৱগত কৰে।

অধিবেশনৰ সকলো কাৰ্যসূচীতে সন্মানীয় মুখ্য মন্ত্ৰী, মন্ত্ৰী সভাৰ সদস্য, উপাধ্যক্ষ, বিৰোধী দলৰ দলপতিকে ধৰি সন্মানীয় সদস্য সকল, সভাপতি মণ্ডলীৰ সদস্য সকল, বিধান সভাৰ প্ৰধান সচিবকে ধৰি এই সচিবালয়ৰ বিষয়া কৰ্মচাৰী সকল, ৰাজ্যখনৰ মুখ্য সচিবকে ধৰি ৰাজ্য চৰকাৰৰ বিষয়া কৰ্মচাৰী সকল, আৰক্ষী বিভাগৰ সঞ্চালককে ধৰি বিষয়া জোৱান সকল আৰু প্ৰচাৰ মাধ্যমৰ বন্ধু সকলক অসম বিধান সভাৰ তৰফৰ পৰা আন্তৰিক ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। এই পৱিত্ৰ সদলে আমাৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰা গুৰু দায়িত্ব পালন কৰোতে অসম বিধান সভাৰ সকলো সদস্য-সদস্যাই আগবঢ়োৱা সকলো প্ৰকাৰৰ দিহা-পৰামৰ্শ আৰু সহযোগিতাক মই পুনৰবাৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জনালো। এইখিনিতে আমি আজিৰ অধিবেশনৰ অন্ত পেলাব বিচাৰিছো আৰু আজি আমি এই দিনটো বাছি লোৱাৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ কথা হ'ল যে আশ্বেদকাৰ ডাঙৰীয়াৰো আজি মৃত্যু তিথি আছিল। সেই কাৰনে আমি সেই একেটা দিনতে জাতিৰ পিতাৰ লগতে আমাৰ সংবিধান প্ৰনেতা, যিখিনি তেখেতৰ গুনাৱলী সেই গুনাৱলী স্মৰন কৰাৰ আমাৰ ভাষা নাই। কাৰন আমি আজি যিটো Democratic Country হিচাপে আমি যিটো স্বীকৃতি পাইছো, আমাৰ সংবিধান খনৰ কাৰনে আৰু সেই সংবিধানৰ প্ৰনেতা আশ্বেদকাৰ ডাঙৰীয়াকো আজি আমি এনেকৈ শ্ৰদ্ধাঞ্জলী দিয়াৰ সুযোগ পাই ধন্য হৈছো আৰু মই আশা কৰিছো ভৱিষ্যতে আকৌ এবাৰ লগ পাম।

সদন এতিয়া অনিৰ্দিষ্ট কাললৈ স্থগিত ৰখা হৈছে।

(সদন দিনৰ ১২-২৫ বজাত সমাপ্ত হয়)।
